

ANUALA DE ARHITECTURĂ 2007
TRANSCENTRAL URBAN BUCUREȘTI
ATU DESPRE POLITICILE URBANE
PREMIUL PRITZKER – RICHARD ROGERS

NR. 10
MAI-IUNIE
2007

ARHITECȚII ȘI BUCUREȘTIUL

**Buletin Informativ al Filialei Teritoriale București a
Ordinului Arhitecților din România**

ISSN 4133 - 1234

individual

Așa se prezintă o televiziune care te reprezintă

Construcție individualizată. Imagine. Sunet. Compoziție. Acest unic televizor cu ecran plat și receiver HDTV integrat îți oferă posibilitatea de a selecta designul care ți se potrivește și una din cele peste 30 de soluții de sunet. Mai multe la www.loewe.ro

Distribuitor exclusiv LOEWE în România: AVITECH - Divizia SMARHOUSE
SHOWROOM Șos. Pipera-Tunari nr. 1/II, Voluntari (021) 200 64 64 www.smarthouse.ro www.avitech.ro

LOEWE.

SUMAR

ANUALA DE ARHITECTURĂ 2007

Anuala, ... de ce? 04
arh. Mircea Ochinciuc

Anuala de Arhitectură, un nou început 06
arh. Bruno Andreșoiu

Premiile și nominalizările 08

TransCentral Urban București 26

Conferințele Anualei 30

Lansări de carte 34

Expoziție Neoromânesc 36

Expoziție „Case care plâng” 37

ATITUDINE

Politici urbane 38
Declarația ATU pentru București

EVENIMENTE INTERNE

Petic de libertate urbană 43
Street Delivery, București

Proiectul REMIX 44

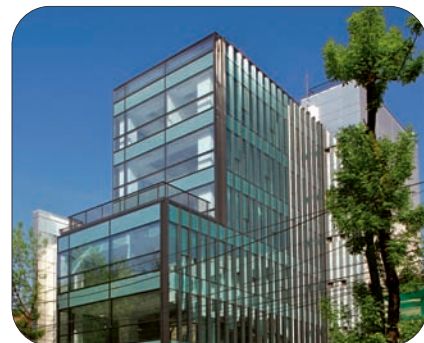
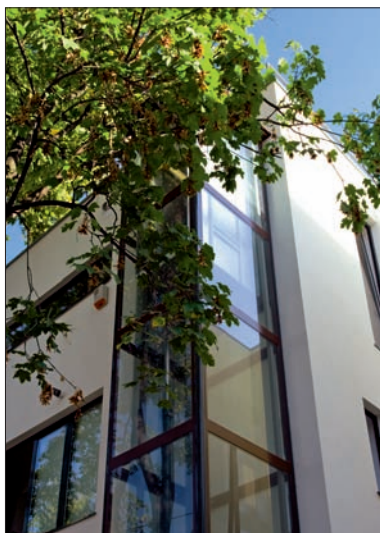
Titluri noi la editura Paideia 45

Colecția de artă modernă a 46
grupului Société Générale

EVENIMENTE EXTERNE

Richard Rogers – Premiul Pritzker 2007 49

Trienala de Arhitectură 50
de la Lisabona – prima ediție

**Stimați arhitecți,
Conducerea Ordinului
Arhitecților București vă
aduce la cunoștință dorința
sa de a promova trans-
parența în ceea ce privește
activitățile și deciziile sale.
În consecință, buletinul
"Arhitecții și Bucureștiul",
distribuit gratuit tuturor
membrilor filialei, va încerca
să prezinte mai elocvent
toate activitățile Ordinului și
problemele cu care acesta se
confruntă.
Ca noutate, buletinul
"Arhitecții și Bucureștiul"
poate fi descărcat în format
.pdf de pe site-ul oficial al
Ordinului accesând adresa:
www.oar-bucuresti.ro
Pentru o mai bună comuni-
care cu toți membrii Filialei
București, vă invităm să vă
exprimați opiniile legate de
activitatea OAR București și
de ceea ce ar trebui să
reprezinte prioritățile de
acțiune ale organizației
noastre.**

**Am dori, de asemenea, să
ne indicați subiectele pe care
să le abordăm în numerele
viitoare ale Buletinului
"Arhitecții și Bucureștiul".
Vă mulțumim și așteptăm
răspunsurile dumneavoastră!**

Editor igloo media
Bord editorial Bruno Andreșoiu, Adrian Ciocăzanu
Redactor-șef Viorica Buică
Redactor Ioana Cotulbea
Grafică Corina Gabriela Duma
DTP & procesare imagine Cristian David
Adresă str. Finlanda nr. 10, sector 1, București, tel. 231.39.66, office@igloo.ro

Filiala București OAR

Președinte: arh. Mircea Ochinciuc
Colegiul director: arh. Dan Agent, arh. Dan Marin, arh. Cristina Gociman
arh. Crișan Atanasiu, arh. Bruno Andreșoiu; purtător de cuvânt: arh. Iulia Stanciu
Adresă: str. Academiei, nr. 18-20, sector 1, București, tel. 303.92.26
www.oar-bucuresti.ro

ANUALA DE ARHITECTURĂ BUCUREȘTI 2007

Ediția din 2007 a Anualei de Arhitectură, eveniment organizat de Filiala Teritorială București a Ordinului Arhitecților din România, s-a desfășurat în perioada 18-30 mai în spațiul generos al sălii Dalles și a cuprins o serie de evenimente grupate în jurul a trei poli: Trecut, Prezent, Viitor. Dacă expoziția-concurs a adunat la un loc cele mai reprezentative lucrări realizate în ultimul an de arhitecții bucureșteni, cu trei noi secțiuni (studii și proiecte nerealizate, proiecte de diplomă și fotografie de arhitectură), evenimentele-satelit s-au concentrat pe problemele trecutului și ale viitorului. Expoziția de fotografie despre stilul neo-românesc, cu o dimensiune didactică, a fost completată de expoziția-instalație a studenților de la „Case care plâng” și de o inedită expoziție de fotografie, marca igloo, „Kombinat – Ruine industriale ale Epocii de Aur”. Despre viitor, dar și despre prezent, s-a discutat în seria de conferințe desfășurate în spațiul expozițional, toate cu teme extrem de actuale. Cea mai importantă componentă a secțiunii „Viitor” a fost însă TUB-ul (TransCentral Urban București), un proiect amplu concretizat pentru moment în propunerile a 14 birouri de arhitectură, un demers comun pentru a atrage atenția asupra necesității de a prevedea spații și trasee destinate exclusiv pietonilor și bicicliștilor. Acestora li s-a adăugat expoziția de design ceh „Idealistic Home”, un manifest pentru reevaluarea „căminului” ca spațiu al locuirii și al regăsirii de sine. Despre toate aceste evenimente, precum și despre premiile acestei ediții, decernate pe 23 mai la Fratelli Studio, veți găsi informații în paginile ce urmează. / VIORICA BUICĂ

ANUALA, ... DE CE ?

prof. dr. arh. Mircea Ochinciuc
Președinte OAR Filiala București

Încă de la prima ediție din 2003 m-am întrebat ce se așteaptă de la Anuala de Arhitectură a Filialei bucureștene.

Pe de o parte, ce sperau să obțină organizatorii, iar pe de cealaltă parte, ce-și doreau membrii obișnuiți ai filialei.

De fiecare dată, și acest an n-a făcut nici el excepție, cele două orizonturi de așteptare nu au coincis decât în parte.

De aici și insatisfacțiile care persistă încă după închiderea evenimentului.

Deci, (să-mi fie iertat ticul!)

Cu ce intenții am pornit ?

Să venim în fața unui public cât mai larg, cu proiectele și realizările arhitecților bucureșteni. Nu doar pentru a-l informa, ci și pentru a lua pulsul societății civile față de prestația noastră.

Să supunem liberei dezbateri responsabilitățile, adeseori neasumate, ale noastre și ale partenerilor noștri în realizarea imaginii edificate a capitalei.

Să forțăm mass-media să ne aloce spațiu de prezentare pe măsura importanței marilor proiecte ale prezentului și, nu rareori, a gravității propunerilor de viitor.

Chiar dacă numărul vizitatorilor zilnici n-a „impresionat”, iar cel al participanților la mesele colocviale n-a „umplut” sala, decât în seara tinerilor – „Ciaca Paca”, vrem să credem că ecurile sunt încurajatoare.

Știu că nu e ușor de acceptat, dar Anuala, fiind cu precădere deschisă publicului, pentru membrii filialei ne-am gândit în compensație la extinderea ariei de participare.

Și așteptările noastre au fost cu mult depășite; spațiul expozițional, considerat inițial mai mult decât generos, a fost ocupat până la refuz. Secțiunile noi s-au bucurat de interes și au fost onorate în consecință. Pentru premiarea celor mai reușite lucrări am preferat formula unui juriu imparțial cu invitați din afara țării și a... filialei. Considerăm că nu am greșit, chiar dacă opinia unora nu corespunde cu cea a juriului.

Promitem pentru la anul să... diminuăm numărul nemulțumiților.

Un ultim cuvânt despre prezența în Anuala de Arhitectură a invitaților din afara profesiei:

Consider că ignorarea evenimentului de către reprezentanții Primăriei Capitalei face dovada realului dezinteres al edililor față de dialogul constructiv cu arhitecții, ca organizație profesională de interes public. Participarea la dezbateri a primarilor din sectoarele 1 și 3 ne mai remon-tează speranțele de colaborare.

Am stat mult în cumpănă dacă să vorbesc sau nu despre Anuala 2007 în ton festivist, așa cum se obișnuiește de la un timp încoace cu mai toate ocaziile și în mai toate domeniile de activitate.

Am preferat totuși această scurtă radiografie în „negativ”, pentru a lăsa să se înțeleagă că drumul e lung și dificil și că mai avem încă multe de făcut.

Asta nu înseamnă că minimizez strădania organizatorilor direcți care, în opinia mea și, sper, și a dumneavoastră, merită recompensa unei binevenite aprecieri.

Nu așteptăm din partea membrilor filialei, în epilogul Anualei, felicitări, ci mai degrabă păreri și sugestii pentru ediția următoare.

Încă o dată, mulțumesc tuturor participanților.

Juriile Ediției 2007 a Anualei de Arhitectură

Juriul pentru secțiunile Arhitectură, Amenajări și design interior, Restaurare și Reabilitare, Studii și proiecte (nerealizate) și Proiecte de diplomă:

arh. Alexandru Tombazis – președinte (Grecia)

arh. Angelo Roventza (Austria)

arh. Viorel Simion (Franța)

arh. Radu Mihăilescu (România)

arh. Horia Reit (România)

Juriul pentru secțiunea Fotografie:

Mihai Oroveanu (director MNAC)

arh. Mihai Moldoveanu Șerban Bonciocat

Juriul pentru secțiunea Carte de Arhitectură:

arh. Mariana Celac

arh. Augustin Ioan

arh. Mariana Mărgineanu Cârstoiu

ANUALA DE ARHITECTURĂ – UN NOU ÎNCEPUT

arh. Bruno Andreșoiu
Comisar al Anualei de Arhitectură, ediția 2007

Cu riscul de a tulbura pașnice bălți născute în gropile adânci ale locurilor noastre comune, aș începe cu un punct de vedere lipsit de tandrețe: breasla arhitecților și-a pierdut prestigiul, ce funcționează încă numai în virtutea unor inerții seculare care insistă să-i plaseze pe aceștia într-o elită a cărei misiune prea puțini par să o mai înțeleagă. Personal, resimt o ruptură de proporții între societatea civilă și lumea arhitecților. Iar faptul că marile scandaluri urbane au în prim-plan arhitectura nu este singurul motiv al acestei rupturi. Calitatea arhitecturii construcțiilor noi prezente la tot pasul este probabil principalul motiv de asociere ireverențioasă a arhitecților cu orașul. Sunt adesea întrebat, dar mi s-a întâmplat să fiu și de-a dreptul pus la zid, în legătură cu „kitsch-urile din Pipera” și alte arhitecturi penibile, ca și cum aș fi, dacă nu autorul de fapt al acestora, cel puțin autorul lor moral. Probabil că foarte mulți dintre noi au avut de înfruntat asemenea stupide asocieri, dar, dincolo de doza de ineptie evidentă a acuzelor categoricale, rămâne trista senzație că trebuie să ne justificăm pentru lucruri de care nu suntem personal vinovați, dar care sunt în mod obiectiv defavorabile orașelor. Din ce în ce mai multe asociații civice (lipsite de membri arhitecți) emit și își asumă declarații urbane cu caracter vizionar, pseudo-profesionist și realmente belicos, ca reacție la agresiunile intervențiilor arhitecturale recente asupra mediului lor de viață. În paralel, autoritățile își văd nestingherite de procesul lor de avizare de PUZ-uri, de autorizare fără discernământ și de eludare a diferitelor aspecte – mai puțin lucrative pentru ei – ale legilor domeniului. Rezultatul? Degradarea obiectivă a cadrului de viață și implicit sporirea deficitului serios de imagine al breslei arhitecților, identificați până la urmă ca autori ai proiectelor controversate. Bun, dar ce legătură au toate acestea cu Anuala de Arhitectură? Poate Anuala să schimbe ceva? Cu siguranță nu dintr-o dată și, deci, nu într-un mod spectaculos. Poate însă, și de fapt chiar asta și-a propus, să pornească normalizarea comunicării între arhitecții filialei, în primul rând, apoi între arhitecți și societatea civilă și, bineînțeles, între arhitecți și autoritățile orașului. Ceea ce s-a întâmplat anul acesta la sala Dalles între 17 și 30 mai este însă numai începutul unui proces de lungă durată, iar rezultatele sunt pe măsura acestui moment. Într-o societate pentru care dialogul reprezintă numai vorbărie ineficientă, iar autoritățile arată un oarecare interes societății civile numai din patru în patru ani e cel puțin inocent să pretinzi rezultate spectaculoase dintr-o dată. În dialogul pe care încercăm să-l construim avem de înfruntat nu numai incultura arhitecturală a interlocutorilor noștri, ci și inerția lor civică. A-l asculta pe celălalt e deja un efort, a-ți mai și asuma punctele lui de vedere pentru noțiuni ca binele general, dezvoltarea durabilă, interesul comun ș.a.m.d ar fi semnul unei reale maturități politice. Or, eu nu prea știu să fie cazul de așa ceva pe malurile Dâmboviței...

Prin urmare, ne aflăm într-un moment al începutului unei construcții profesionale, culturale, dar insist să cred că și civice, a cărei importanță trebuie neapărat să sporească cu vremea. Noua dimensiune a Anualei în acest sens a fost gândită, nu pentru a impresiona cu tot dinadinsul în primul an de schimbare de format și mai mare prezență publică, ci pentru a permite extinderi, dezvoltări și îmbunătățiri ulterioare. Cred că expozițiile trebuie să continue să se diversifice și să atragă cât mai mult public din afara profesiei, iar debaterile să capete mai multă substanță și să genereze mai mult interes în lumea eterată a autorităților. Parteneri noi trebuie să devină activi în cadrul Anualei, pentru a spori doza de concret și interes imediat a întregii operațiuni. Până atunci însă, adică la anul, îmi permit să cer înțelegere pentru lucrurile ce nu vor fi fost la înălțimea așteptată și sprijin, măcar de principiu, pentru continuarea acestui proces numit Anuala de Arhitectură.

ACOPERIȘURI FĂLȚUITE

■ cupru ■ zinc ■ aluminiu

Acoperișurile realizate prin tehnica fălțuirii protejează de secole marile monumente ale Europei.

Și în țara noastră există edificii care beneficiază de acoperișuri fălțuite realizate din materiale nobile precum cuprul și zincul.

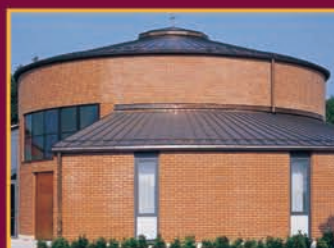
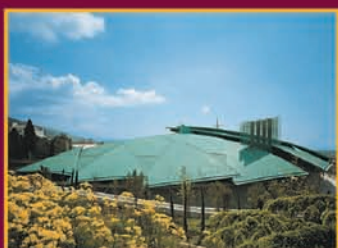
Unele dintre acestea, în special cele ridicate către sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX, solicită astăzi ample renovări.

Din păcate, așa cum am putut remarca la refacerea acoperișului Facultății de Medicină, al Palatului de Justiție, al Muzeului Grigore Antipa și, în curs de desfășurare, la Universitate, lipsește grija pentru folosirea materialelor adecvate, tabla zincată luând locul materialului original, zincul.

Din rațiuni financiare sau din neștiință, aceste clădiri de marcă ale Bucureștiului au fost lipsite de un element de prestanță esențial.

Pentru a facilita accesul la materialele potrivite, firma Monsena aduce pe piața românească cuprul de la KME, zincul de la Rheinzink și aliajele de aluminiu de la Novelis, împreună cu detalii constructive și soluții de procesare profesionale.

Considerăm că utilizarea acestor materiale la proiectele potrivite va aduce un plus de noblete spațiului citadin, accentuând personalitatea clădirilor care ne reprezintă.

Principalele avantaje ale tehnicii fălțuirii sînt:

- versatilitatea: materialele fălțuite pot îmbrăca cele mai diverse forme ale unui acoperiș; se pot desena cele mai variate modele pe acoperiș; permit soluții ingenioase de conducere a apelor;
- se pot realiza acoperișuri cu panta foarte mică, pînă la 3° înclinație;
- greutate redusă: acoperișurile realizate, de exemplu, din aliaj de aluminiu, cîntăresc 1,9 kg/m²;
- rezistența la agenții atmosferici, măsurată în decenii și chiar secole.

PREMIILE ANUALEI DE ARH

Premiul secțiunii ARHITECTURĂ

**Imobil birouri strada
Mihai Eminescu**

**Proiect: arh. Pavel
Bogdan Babici, arh.
Lucian Simion**

**Structura de rezis-
tență: ing. Tunsu**

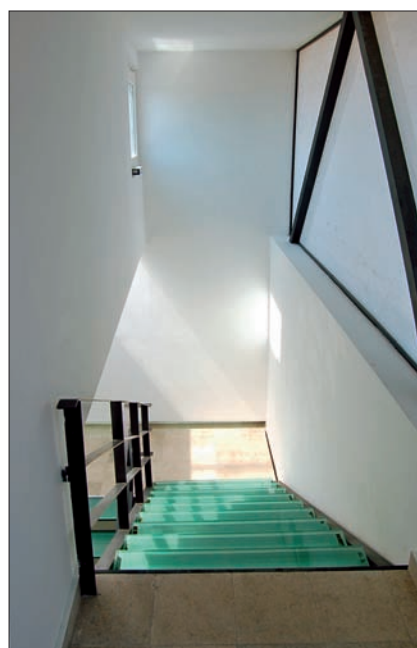
**Ionel, ing. Nicola
Gospodinov**

**Instalații: ing. Crețu
Florian**

Cu o suprafață construită de 1.000 mp, clădirea „Futura” va încheia cu certitudine tronsonul viitoare dezvoltări a frontului sudic de pe str. Mihai Eminescu, astfel încât fațada estică va fi parțial sau total acoperită. Cu toate acestea, având în vedere faptul că zona este protejată, s-a luat decizia de a trata calcanul respectiv tot ca pe o fațadă. Conceptual, arhitecții s-au îndreptat sigur spre varianta simetrică a volumului, ce a fost de altfel și concretizată.

Amplasarea în aliniament a clădirii, nevoia unei servituți către spațiul din spatele clădirii și dorința de a nu crea pietonilor senzația de îngustare a spațiului au determinat ca parterul să rămână liber, transparent. Ideea de a folosi structura în mod arhitectural și decorativ în partea superioară a clădirii a venit în continuare firesc, și astfel a apărut jocul diagonalelor din spatele celor două cortine de pe fațadele nord și sud. Tratarea celor două fațade „opace” a fost subiectul unor lungi dezbateri. Considerentele economice conduceau spre soluții clasice, anostre, care ar fi conferit un aspect masiv construcției. Considerentele estetice și etice au condus însă spre imaginea actuală.

Textura, detaliile de susținere a plaselor de inox, suprapunerea celor două layere – plasă și tablă –, alternanța și dimensiunile ferestrelor fac trecerea de la scara mică a clădirilor actuale la cea a unei construcții de șase niveluri. Ideea de trecere printre cele două planuri „semiopace” și „poroase” ale fațadelor longitudinale este susținută de transparența totală a fațadelor de nord și de sud și de cea a compartimentărilor interioare, realizate tot din sticlă. Dimensiunile spațiului interior sunt amplificate atât prin deschiderea totală către cele două fațade amintite mai sus, cât și prin reflexiile puternice ale pardoselilor albe acoperite cu rășină epoxidică lucioasă.

ARHITECTURĂ BUCUREȘTI, 2007

NOMINALIZĂRI:

1. Biblioteca Medicală Centrală Marburg (Germania)

Proiect: arh. Lucian Pârvulescu

2. Centru Tehnic „Academia de fotbal” Mogoșoaia

Proiect: Emil Barbu Popescu (Context Design), Remus Hârșan, Dragoș Perju, Karoly Nemeș, Radu Gâdiuță (Graphic Studio)

Colaboratori: Mihaela Bogăteanu, ing. Mircea Neacșu, ing. Tudor Bugnariu

După o serie de proiecte publice care s-au bucurat de un real succes în Germania, obținând mai multe premii, arhitectul Lucian Pârvulescu a participat anul acesta la Anuala de la București cu două proiecte, complementare ca funcțiune și stil: Maternitatea-pediatrie Marburg și Biblioteca Medicală Centrală Marburg. Juriul l-a nominalizat pe cel de-al doilea, un proiect foarte bine gândit, echilibrat, ce ține cont de toate necesitățile unui astfel de spațiu, fără a neglija latura estetică. Clădirea bibliotecii dovedește un dialog foarte expresiv al materialelor, potențând transparența.

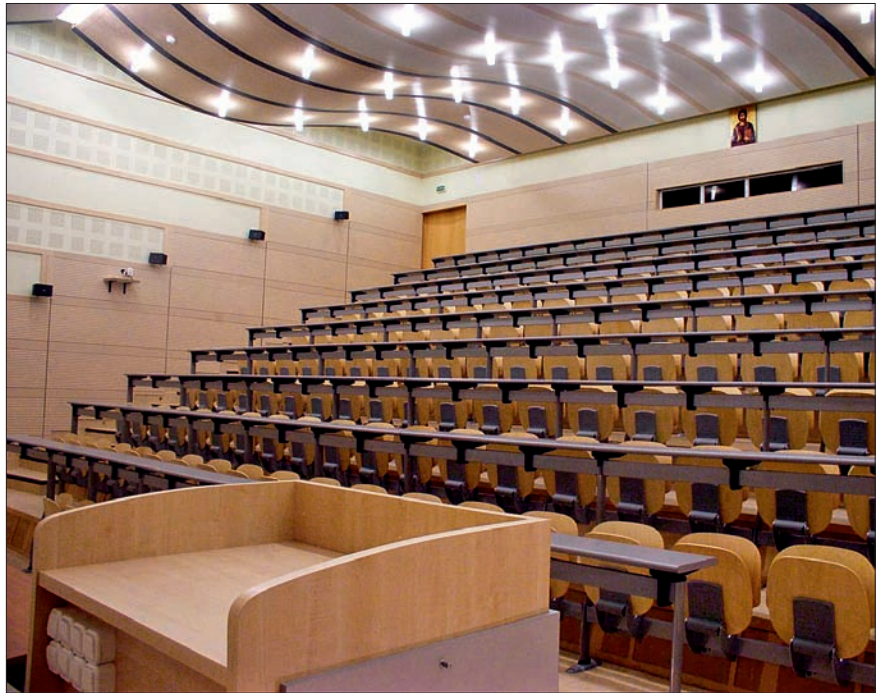
Pe o suprafață de 1.025 mp, clădirea cuprinde o serie de funcțiuni necesare unui spațiu cu profil sportiv: sală de sport, piscină, sală de recuperare, vestiare, hol-atrîm, birouri administrație și spații tehnice la demisol; hol de acces, recepție, restaurant, bar, sală de cursuri, camere de cazare, bucătărie la parter; hol, zonă de cazare și cameră de cursuri la etajele 1 și 2.

Complexul este compus din două volume simple care se întretaie. Fațada dinspre parcare este întreruptă de puține goluri, având la cele două etaje câte un balcon ce se întinde pe aproape întreaga lungime a corpului, iar la parter o neîntreruptă suprafață vitrată. Plastica arhitecturală este minimală, dar nu lipsită de efect, un contrapunct constituindu-l placajele multicolore ce separă balcoanele camerelor.

Premiul secțiunii AMENAJĂRI ȘI DESIGN INTERIOR

**Renovare Aula Mare a
Spitalului Clinic
Fundeni, București**

**Proiect: dr. arh. Dan
Nicolae Agent
Colaboratori: dr. ing.
Mariana Stan (acus-
tică), dr. ing. Florian
Bradău (iluminat),
AVITECH (audio-video)**

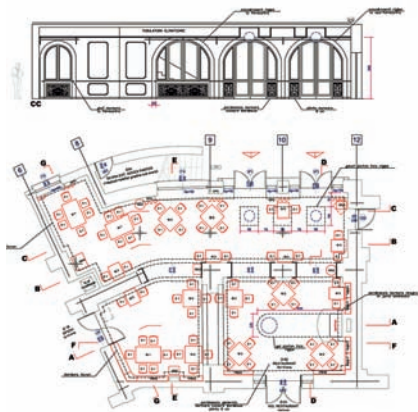
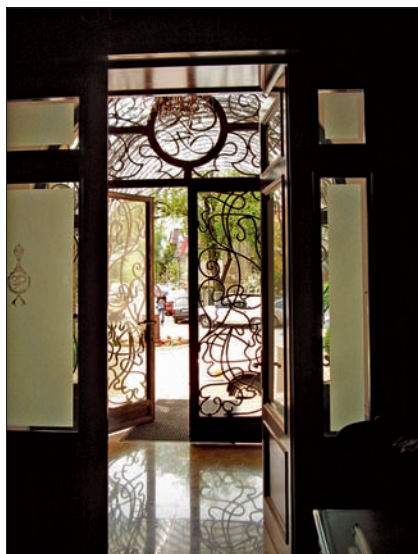

Cu ocazia aniversării a 45 ani de la data inaugurării Spitalului Clinic Fundeni, conducerea instituției a decis renovarea Aulei Mari din cadrul clădirii B, proiectată în anii '70 de arhitectul Machedon. Firmei Arhitelex i se comandase în perioada 1991-1994 consolidarea și modernizarea clădirilor din cadrul platformei Spitalului Clinic Fundeni, fără a se pune însă problema tratării Marii Aule ca o pe o sală cu valențe multifuncționale. Renovarea a însemnat o refacere completă a Aulei, spațiu cu 185 locuri, pe baza unor studii acustice și de iluminat, inclusiv dotarea cu un sistem audio-video de înalt nivel și mobilarea la standarde ridicate.

Arhitectura nouă a Aulei este rezultatul exploatării la maximum a valențelor acustice ale unor materiale noi dintre care placajul Topakustik este dominant. S-a urmărit obținerea unei imagini unitare – ca textură, culoare, finisaj – indiferent dacă suprafețele sunt fonoabsorbante sau reflectante, conform datelor studiului acustic. Lucrarea a fost realizată – proiectare și execuție – în numai 40 zile, inclusiv mobilarea cu piese Deko Collezioni. Soluțiile de iluminat au fost alese în colaborare cu echipa Unilux, utilizând sisteme Zumtobel.

În urma consolidării clădirii și a reorganizării compartimentărilor s-a impus o reevaluare generală și în ceea ce privește aspectul estetic exterior și interior al imobilului. Astfel, au avut loc o serie de transformări. În primul rând, s-a regândit accesul care să preia noua funcțiune a clădirii, aceea de hotel de lux. A fost creată o copertină spectaculoasă din fier forjat, acoperită cu policarbonat și prelungită în așa fel încât să-l poată proteja pe cel care coboară din mașină. Efectul este întregit de gardul finisat cu brâu, ce înconjoară grădina, și de cele două porți din fier forjat automatizate.

La interior, după ce treci de cele două rânduri de uși cu desen amintind de stilul 1900, privirea ți-e atrasă de scara monumentală, placată cu marmură, în golul acesteia fiind amplasat un candelabru de 14 metri, din cristal de Murano. Toate celelalte spații: clubul, sala de conferințe, restaurantul, foisorul-bar, camerele propriu-zise respectă atmosfera de prețiozitate și eleganță prin mobilier și detalii.

NOMINALIZĂRI:

1. Amenajare Carol Parc Hotel, București

Proiect: arh. Călin Irimescu, arh. Cristina Miu, arh. Mihai Eugen Marinescu

2. Amenajare Salon de înfrumusețare Afrodită

Proiect: arh. Radu Teacă, arh. Peter Marx, arh. Liviu Fabian

Pe o suprafață de 210 mp, arhitectul a conceput o amenajare minimalistă, ce capătă forță prin folosirea sistematică a roșului. Spațiul se echilibrează însă prin dialogul suprafețelor roșii cu liniștitoare inserții de alb, dar și prin jocul transparențelor, al reflexiilor și al oglinzilor, esențiale pentru funcțiunea dată. Ca și în cazul altor amenajări ale sale, arhitectul Radu Teacă utilizează materiale primare precum lemnul, sticla, metalul într-un dozaj bine studiat, astfel încât spațiul capătă o notă de eleganță fără a fi lipsit de dinamism.

Premiul secțiunii RESTAURARE ȘI REABILITARE

Consolidare și restaurare Palatul de Justiție, București

Proiect: arh. Cristiana Rafila Ștefan, arh. Cristina Ionescu, arh. Mariana Bogdan, arh. Mihaela Vasilescu, arh. Raluca Ștefan, arh. Marta Nicolescu, arh. Cornel Constantin, arh. J. Kovacs, arh. Dana Zerva, arh. Mariana Zielinski

Ridicat în stil neoclasic în perioada 1890–1895 după proiectul arhitectului francez Albert Ballu, care a beneficiat de colaborarea lui Ion Mincu în calitate de diriginte de șantier și proiectant al amenajărilor interioare ale sălilor de judecată, Palatul de Justiție ocupă malul drept al Dâmboviței, fiind amplasat pe parcela delimitată de străzile Splaiul Unirii, Danielopol, Palatul de Justiție și Rahovei. Remarcabilă din punct de vedere arhitectural, clădirea se dezvoltă pe patru nivele: subsol, parter, mezanin și etaj. Interiorul este vast și bogat decorat. Calitatea actului de creație arhitecturală, precum și punerea lui în operă fac din această clădire un monument reprezentativ al Bucureștiului.

Lucrările pentru consolidare au cuprins: punerea în siguranță a clădirii în conformitate cu legislația și normativele în vigoare; efectuarea de reparații capitale și de restaurare a monumentului ca urmare a degradării fizice a clădirii după o funcționare de 100 de ani, precum și a lucrărilor de consolidare necesare, în vederea redării unei imagini cât mai apropiate de cea inițială; realizarea lucrărilor de investiții necesare pentru a asigura buna funcționalitate a clădirii în ansamblul ei, prin revizuirea și înlocuirea în întregime a instalațiilor interioare și prevederea unor echipamente moderne, precum și prin folosirea unor finisaje care să asigure îmbunătățirea standardului clădirii.

Lucrările de restaurare propuse în cadrul proiectului se împart în următoarele categorii: 1. lucrări de restaurare a fațadelor curților interioare; 2. lucrări de restaurare a zonei Sălii pașilor pierduți și galeriilor aferente, a Sălilor de judecată, a Bibliotecii avocaților; 3. lucrări de restaurare și conservare a celor patru fațade ale clădirii.

În plus, soluția de consolidare a fațadelor curților interioare a optat pentru realizare pe contururile acestora, zidurile portante de cărămidă au fost placate pe fața dinspre curți cu pereți structurali din beton armat de 35 cm grosime, formând nuclee rigide cu goluri în dreptul ferestrelor existente. Ca urmare a adoptării acestei soluții, decorațiile pe pereții fațadelor curților interioare au fost interpretate și adaptate tehnologiei de execuție pe pereți din beton armat. Toate aceste detalii au fost avizate de secțiunea tehnică a CNMI cu avizul nr. 183/ M/ 14.07.2004.

NOMINALIZĂRI:

1. VL 12 + 14

Proiect: arh. Ion Justin Baroncea, arh. David Perez

2. Conacul dintre vii

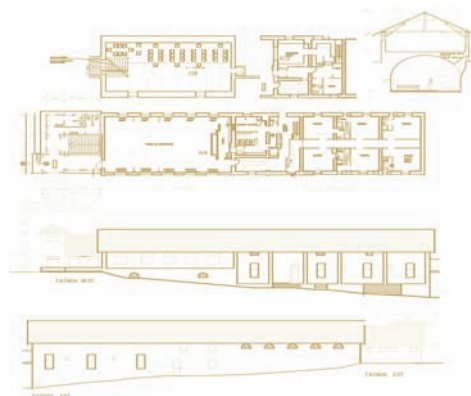
Proiect: arh. Niculae Grama

Cerința clientului a fost aceea de a se reabilita și reorganiza un ansamblu existent compus din două blocuri P+2 și P+5 în spații tip loft, studiouri și apartamente, în mai multe etape.

În prima fază, s-a intervenit la primul etaj al uneia dintre clădiri, reabilitându-se un apartament fragmentat de început de secol. O extindere improvizată din anii '80 s-a transformat într-un spațiu continuu, structurat în jurul unui volum roșu de zidărie care mediază relația interior/exterior. Un patio rezidual a fost recuperat și integrat ca spațiu catalizator pentru noul loft, accentuând complexitatea locuinței. Studioul a fost structurat cu ajutorul unui ecran de sticlă translucidă care articulează și separă fără a fragmenta spațiul de acces, bucătăria, dormitorul și zona de zi.

În cea de-a doua fază s-au reabilitat etajele tip și fațada unui „turn” P+5: s-au eliminat toate compartimentările existente, iar galeria liberă de volume parazite a devenit articulație între living, bucătărie și exterior. Două ecrane translucide, unul în zona de acces și unul în galerie, dau materialitate luminii și caracter spațiului.

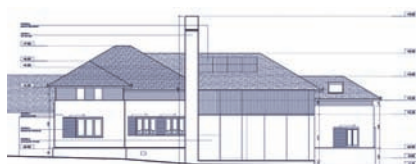
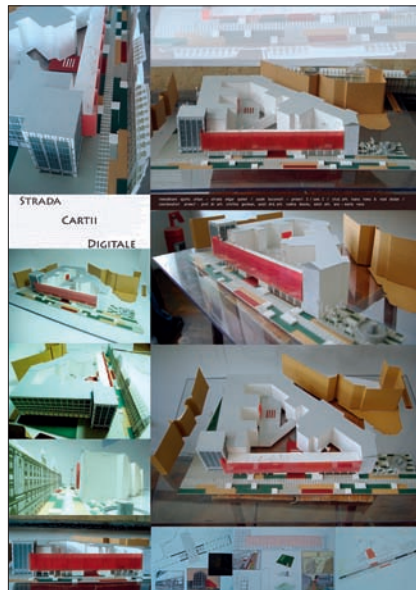

Proiectul a constat în consolidarea și amenajarea unui vechi conac, datând din 1927, pentru a deveni un hotel de trei stele. La toate cele trei corpuri existente s-au făcut consolidări ale zidăriei cu centuri la partea inferioară și cu plase pe ambele fețe. În corpul principal de cazare s-a amenajat și podul, în final obținându-se 17 camere de câte două paturi fiecare. Tot ceea ce s-a construit sau reamenajat păstrează stilul arhitecturii inițiale, fiind eliminate toate intervențiile parazitare anterioare.

Premiul secțiunii STUDII ȘI PROIECTE (nerealizate)

Remodelare spațiu urban – strada Edgar Quinet

Coordonator studiu:
arh. Cristina Olga Gociman, arh. Codina Dușoiu, arh. Ana Maria Vesa
Autori studiu 1: stud. arh. Oana Purice, stud. arh. Miruna Tutoveanu,
Autori studiu 2: stud. arh. Bogdana Cherchiță, stud. arh. Dragoș Fransua

NOMINALIZĂRI:

1. Proiect de reabilitare termică și modernizare imobil

Proiect: arh. Mihaela Hărmănescu, arh. Carmen Duțescu, arh. Andrei Georgescu, arh. Radu Neniță, arh. Sebastian Morar
Îndrumător: arh. Victoria Ochinciuc

2. Extindere grădinița Kretzulescu

Proiect: arh. Emil Ivănescu, arh. Carmen Tănase

Artemide[®]
THE HUMAN LIGHT.

HELIOS P.L.S.
PROFESSIONAL LIGHTING SYSTEMS

Showroom ARTEMIDE

Magazin "Lumină și Design"

Șos. Ștefan cel Mare nr 15, (lângă Aleea Circului)
Sector 2, București

Tel: 021-212.18.90; Fax: 021-210.79.72

Mobil: 0726.711.239 / 0744.516.774

E-mail: heliospls@heliospls.ro

<http://heliospls.ro>

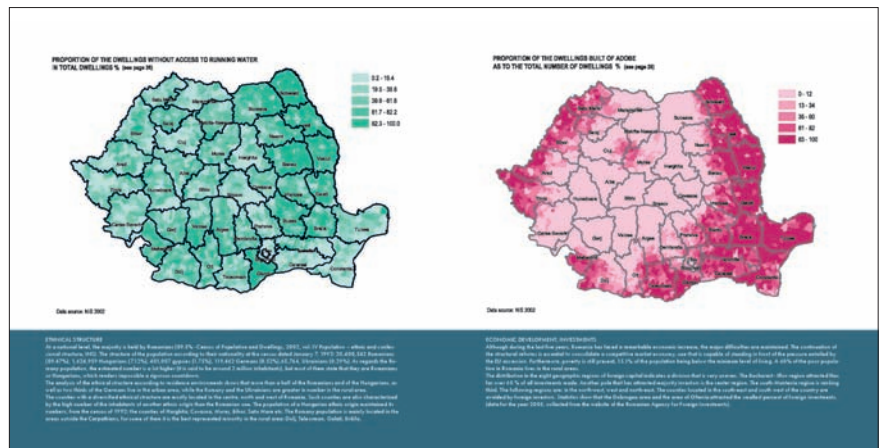
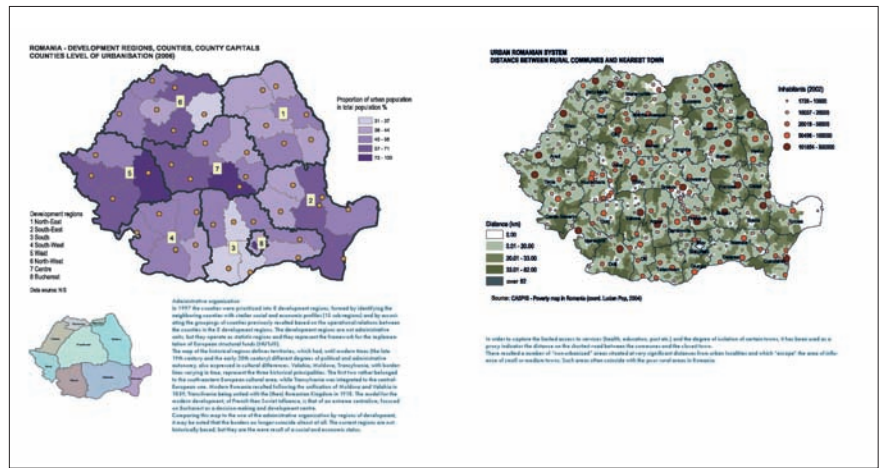
Premiul secțiunii CARTE DE ARHITECTURĂ

REMIX - Fragments of a country

Autori: arh. Constantin Goagea, arh. Ștefan Ghenciulescu, Cosmina Goagea, Ana Bleahu, arh. Cătălin Berescu, arh. Mariana Celac, Liviu Chelcea, Codruța Cruceanu, arh. Celia Ghyka, Narcis Jeler, Vera Marin, Planwerk Cluj, Amalia Virdol

Un catalog ce reprezintă prima analiză multidisciplinară (arhitectural-urbanistică, sociologică, antropologică și ecologică) a fascinantelor evoluții din teritoriul românesc în perioada de tranziție (1990–2007).

Monografia „Farmecul discret al arhitecturii” este una tematică, menită a sublinia direcțiile mari ale arhitecturii lui Radu Mihailescu, unul dintre arhitecții foarte personali ai acestei generații. Locuințele (Casa Herczeg, Casa Oprea), edificiile publice și de cult (Căminul de handicapați locomotori, Memorialul de la Sighet, Edificiul de cult de la Vucova sau Memorialul tehnic de la Timișoara) ori megaspațiile comerciale (Mall-ul de la Timișoara) sunt câteva dintre proiectele prezentate în această monografie.

Alături de aceste proiecte, cartea mai conține o prefață a redacției, un articol teoretic referitor la arhitectura lui Radu Mihailescu scris de Dana Vais, texte critice, de prezentare a proiectelor, câteva însemnări ale lui Radu Mihailescu pe marginea lucrărilor sale, un interviu cu arhitectul, o prezentare a activității acestuia și, bineînțeles, prezentarea în imagini, schițe, desene, planuri ale lucrărilor proiectate de acesta.

Studiul monografic și indici 1906-1944 privind Revista Arhitectura a apărut din nevoia aproape obsesivă a autorului său de a afla cum trebuia să arate arhitectura românească după 1990; unde rămăsese ea cu adevărat, atunci când, din 1945, își pierduse libertatea și puterea, încotro o împinseseră, mutilând-o, „indicațiile de partid” și cum se putea vindeca. De acest răspuns era neapărată nevoie – gândeam atunci cu enormă naivitate – pentru ca lucrurile să poată înainta pe făgașul lor corect și adevărat, iar nu pe dărele lăsate pe retină de imagini mai mult sau mai puțin întâmplătoare ale unui Occident adesea scilicet, dar cu alte resurse, cu alte tradiții, cu altă istorie. Cartea a devenit o referință bibliografică relativ completă și coerentă privind arhitectura românească și profesia de arhitect din prima jumătate a secolului XX.

Acest album marchează debutul colecției **igloo patri-
Amoniu**, fiind în același timp și primul album de pe piața de carte autohtonă care reunește în paginile sale unul dintre cele mai interesante exemple de arhitectură civilă din România. Ineditul acestui demers constă în prezentarea amplă a unor monumente care datorită unicității lor au fost de curând propuse pentru a fi înscrise pe lista patrimoniului mondial UNESCO. Culele sunt case fortificate a căror denumire provine din cuvântul turcesc „kule”, care înseamnă turn. Ele au fost construite de boieri și boiernasi pe moșiile lor din Oltenia, pentru a se apăra de invaziile cetelor de turci (adali, cărgalii, pazvangii) proveniți din raialele de la Dunăre. Răspândirea lor a fost largă pe întreg teritoriul Olteniei și în vestul Munteniei. Din zecile, poate sutele de astfel de case întărite au supraviețuit până astăzi doar 18 cule. Jumătate din ele, dacă nu au avut șansa să fie transformate în muzee, au căzut în ruină.

NOMINALIZĂRI:

1. Farmecul discret al arhitecturii.

Monografie arh. Radu Mihailescu

Autori: arh. Arpad Zach, Dana Vais, Radu Mihailescu, Magda Teodorescu

2. Revista „Arhitectura”, Studiu monografic și indici 1906–1944

Autor: arh. Gabriela Tabacu

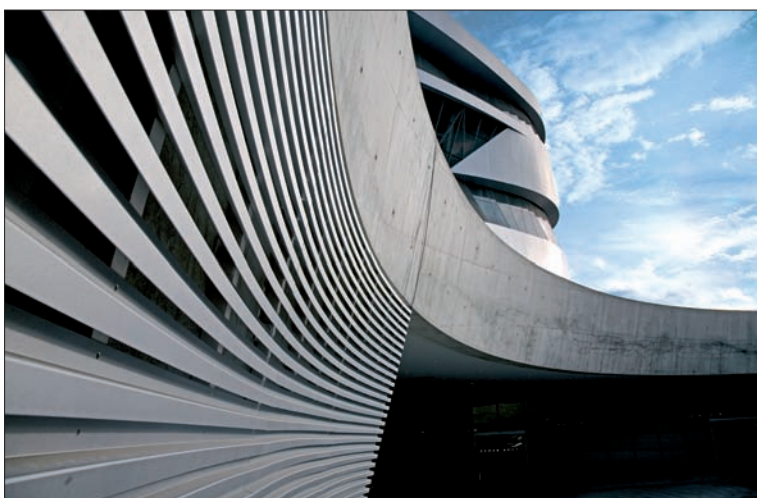
3. Cule. Case boierești fortificate

Autori: arh. Bruno Andreșoiu, Luiza Zamora, Șerban Bonciocat

Premiul secțiunii FOTOGRAFIE DE ARHITECTURĂ

Geometrie/Reflexe

**arh. Dan Corneliu Șerban,
arh. ing. Radu Costin Țurcanu**

NOMINALIZĂRI:

**1. Clădirea Connex,
Piața Charles de
Gaulle
arh. Andrei Mărgulescu,
arh. Alina Maria
Stroie**

**2. Muzeul Mercedes
Stuttgart
arh. George Bouariu,
Dan Comănici**

CATELLANI&SMITH, Italia
DELTA LIGHT, BELGIA
ESEDRA, Italia
KUNDALINI, Italia
LUCERNI, Italia
LEUCOS, Italia
LUZIFER, Spania
METALSPOT, Italia
OLIGO LICHTTECHIK, Germania
PRECIOSA LUSTRY, Cehia
RIPERLAMP, Spania
TARGETTI, Italia
VIBIA, Spania
SWAROVSKI, Austria

100% DIVERSITATE

ATAS ELITE

Otopeni, DN 1, Calea Bucurestilor 39

Tel: 351 1904; e-mail: atas@atas.ro

www.atas.ro

ATAS
LIGHTING

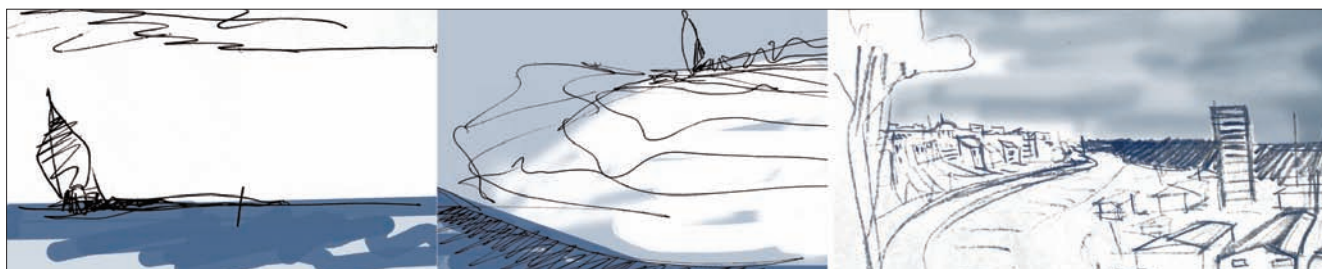
Premiul secțiunii PROIECTE DE DIPLOMĂ

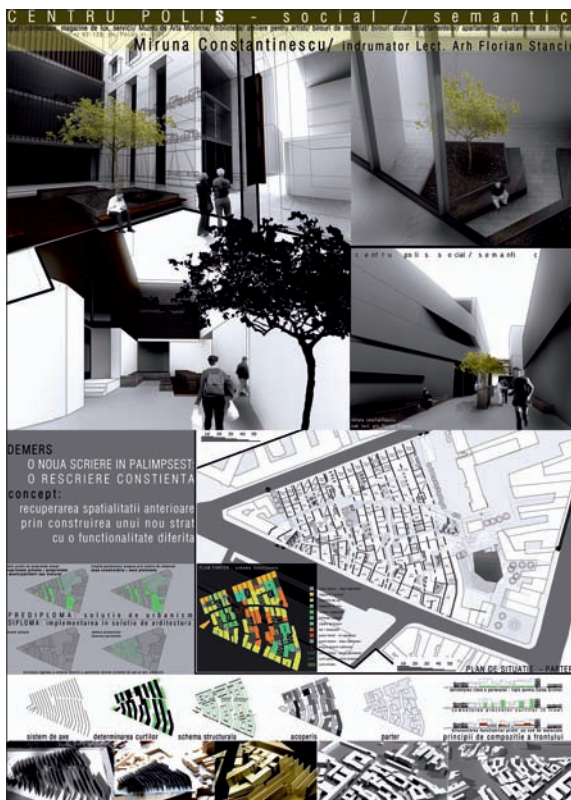
**Port Cultural
Constanța –
Articulație urbană la
nivelul Pieței Ovidiu**

**Proiect: stud. arh.
Ștefania
Constantinescu
Îndrumător:
arh. Zeno Bogdănescu**

Spațiul în care interacționăm cu lumea este unul prin vocație urban. Urbanul, categorie generală, ar trebui să definească spații de întâlnire a celui alt, spații de interacțiune și de reprezentare a valorilor comunității. Spațiul acesta de interacțiune este un spațiu cultural în esența sa, este un spațiu de manifestare și de coeziune socială. Arhitectura își poate apropria acest spațiu de întâlnire și îl poate redefini în termeni urbani, susținând astfel valorile unui oraș cu o anumită culoare locală. Asumarea unui gest necesar, ceea ce reprezintă edificarea, se face înțelegând responsabilitățile unui țesut istoric fragilizat, dar cu valori ambientale și de memorie urbană. Centrul orașului-port care este Constanța își caută o redefinire în termenii unui prezent de schimbări și ai unui trecut plin de viață urbană și metamorfoze. Proiectul este un gest de încredere pentru valorile urbane ale vechiului Tomis. Propun o resemnificare a nucleului orașului-port ca PORT CULTURAL (dinspre uscat) – o redefinire a relației ancestrale, în primul rând comerciale, într-un sens nou, regenerativ. Regenerarea zonei peninsulare se face edificând pentru cei ce locuiesc aici, dar și pentru cei care vin.

port = platforma unui schimb necesar; port maritim = loc de andocare a navelor maritime, platforma pentru schimbul comercial, poarta spre teritoriu; port cultural = loc de interacțiune pentru locuitori, platformă pentru spectacol urban, poartă spre oraș. Centrul multicultural detaliat leagă orașul de țarmul mării, este un ocean spre mare, un spațiu fluid care se poate închide și deschide spre oraș. Este un spațiu multifuncțional, flexibil.

Obiectivele urbanistice ale proiectului „Centru Polis social”, realizat pentru situl Insula Calea Griviței – Str. Buzești – Str. Polizu:

- crearea de spații publice cu largă paletă funcțională. Amestecul funcțiilor este făcut prin suprapunerea și întrepătrunderea de layere de funcțiuni conform unor reguli stabilite pe două zone: str. Polizu și Calea Griviței.
- ierarhii verticale și orizontale între layere; suprapunerea pe verticală se face în funcție de gradul de permeabilitate al publicului. Accesul la funcțiunile publice se face numai la nivelul parterului; legăturile între funcțiuni private și semipublice aflate la nivelurile superioare se fac pe nivel.

Spațiul interior insulei urbane este destinat în totalitate pietonilor, subsolul general conținând spații de parcare. Obiectivul este recuperarea spațialității specifice zonei înaintea demolărilor.

Premisa proiectului este unificarea parcelelor și realizarea unui proiect unitar. Zona detaliată cuprinde două insule și se situează între Calea Griviței, Str. Polizu, pietonalul ce traversează transversal insula urbană.

Obiective: 1. ordonarea soluției propuse anterior și găsirea unui sistem logic de generare a spațiilor; sistemul ordonator se identifică cu sistemul structural: axele pereților portanți stilizează desenul vechilor parcele. Pereții vor fi perforați de goluri mari, astfel încât funcțiunile cuprinse între aceștia pătrund între ei și au libertate față de rigiditatea axelor. 2. buna orientare a oamenilor în raport cu spațiul și cu funcțiunile cuprinse se obține prin semnalarea curților printr-o succesiune de plin–gol în spațiile dintre axe, golul corespunzând curților și printr-un cod de materiale/materialități pentru fiecare tip de funcțiune: spații comerciale – sticlă, cultură – metal (tablă perforată, placaje din tablă, plasă metalică etc.), birouri – lemn, locuințe – zidul cu goluri.

NOMINALIZĂRI:

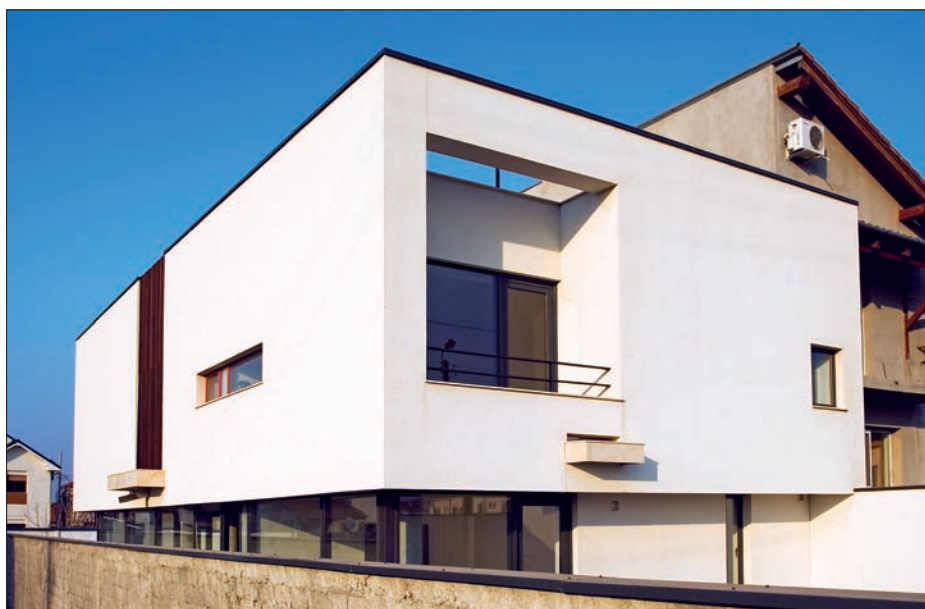
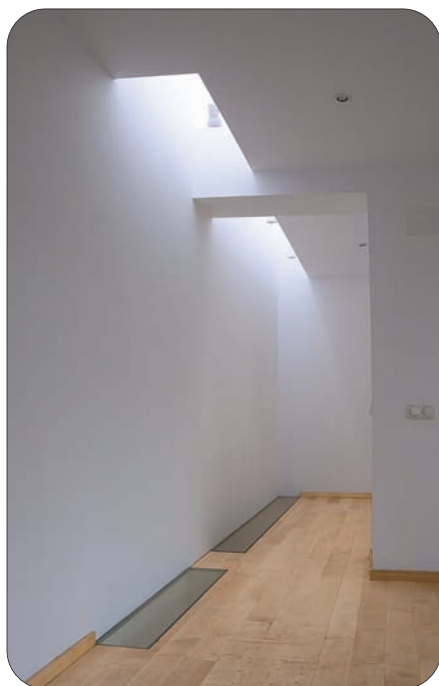
1. Centru Polis social/ semantic

Proiect: arh. Miruna-Ileana Constantinescu
Îndrumător: arh. Florian Stanciu

2. Muzeul orașului Saint Nazaire

Proiect: stud. arh. Ana Maria Marcu
Îndrumător: arh. Georgică Mitrache

Premiul PREȘEDINTELUI OAR BUCUREȘTI CASA FECIORU

**Proiect: arh. Karoly Nemeș, arh. Dragoș Perju,
arh. Remus Hârșan**

Pe un teren de 500 mp în Pipera, cu lățimea de 10 metri, cu un calcan pe latura estică și o posibilă casă pe latura vestică, arhitecții au propus o locuință pentru trei generații, inedită prin simplitate. Casa are parterul total transparent, „din sticlă”, pentru a oferi vizual și fizic amploare zonei de zi, extinsă până la limita (vestică) a proprietății, gardul din zidărie, ca un perete al livingului. Apoi, etajul ce cuprinde zona de noapte, este „blindat”, ca o cutie albă, opacă, așezată pe cea de sticlă, spartă pe alocuri de goluri orientate în mod căutat – ferestre fantă, logii deschise sau umbrite și luminatoare lungi sau pătrate. În final, terasa deschisă către cer oferă lumină și intimitate în miezul casei, ordonând în jurul ei spațiile acesteia – scări, holuri, dormitoare și bibliotecă.

Materialele au fost alese pentru a păstra aerul extrem de natural al casei: tencuială albă, sticlă transparentă sau mată, tâmplărie gri și roșu, ardezie neagră și travertin ocru, lemn de stejar băițuit, țevă de oțel inox și de oțel vopsit gri și iarba verde.

PRESTO
ITALIA

ORION *Design*
mobilier si decoratiuni

Sos. Mihai Bravu, Nr. 12, Tel. 021 252 75 33/34, mail: orion@gem.ro www. orion-design.ro

Premiul pentru OPERA OMNIA 2007 DR. ARH. NICULAE VLĂDESCU

În cadrul Anualei de Arhitectură 2007, premiul pentru Opera Omnia a fost înmănat seniorului arhitect Nicolae Vlădescu, la puțin timp după ce a trecut pragul celor 80 de ani de viață, ca un dar de recunoaștere a întregii activități profesionale.

Cu această ocazie a fost tipărit și un catalog omagial, un prilej de rememorare a lucrărilor domniei sale, pe parcursul a 50 de ani de creație, din care ultimii se dovedesc a fi cei mai prolifici.

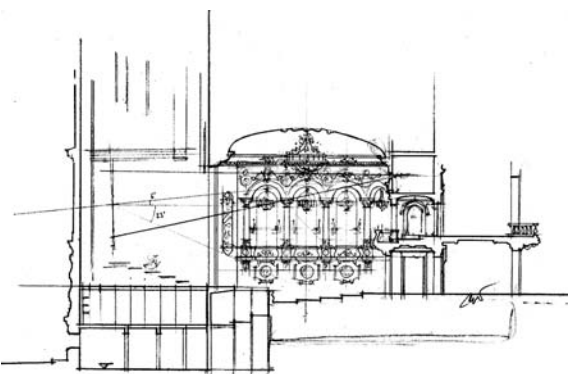
Născut pe 16 mai 1927, domnul Vlădescu a absolvit Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” în 1953 și apoi a obținut titlul de doctor în arhitectură în 1978. A lucrat și încă profesează la Carpați Proiect, între anii 1967 și 1983 fiind și cadru didactic asociat la Institutul „Ion Mincu”.

În continuare, prezentăm un fragment din mărturia unuia dintre colegii apropiați, arhitectul Corneliu Grigore:

„Un îndrumător și un adevărat model prin competența sa erudiție, prin prodigioasa sa activitate și prin nobilul său caracter, gata oricând să-și ajute colegul mai tânăr, cu un sfat sau o vorbă bună, abordând un mod de lucru caracterizat prin probitate profesională, calm și multă bunăvoință.

Creațiile sale se înscriu ca jaloane ale arhitecturii românești, alcătuind mărturii de mare preț pentru cunoașterea evoluției arhitecturii din țara noastră, ce s-a îmbogățit cu opere, idei și concepții noi. Numele său va rămâne legat de importante lucrări, dintre care le citez numai pe cele pe care le-am parcurs împreună: Ansamblul pentru învățământ-cercetare-producție pe platforma Centrului Național de Fizică – București (lucrare premiată de Uniunea Arhitecților), ansamblul Palatului Cotroceni, ansamblul Foișor-Sinaia, extinderea vilei Olănești, iar după 1990, restaurarea Muzeului Enescu, amenajarea Muzeului Național de Artă al României, sediul Opel-București etc.

Riguros și disciplinat, perseverent și exigent în realizarea unor lucrări de calitate, a edificat obiective de bună funcționalitate și eficiență, arătând în repetate rânduri interesul și capacitatea sa în soluționarea problemelor complexe ale actului de proiectare, a manifestat un deosebit interes pentru creșterea continuă a calității lucrărilor, fiind el însuși un exemplu de conștiinciozitate și corectitudine, precum și pentru ridicarea nivelului de cunoștințe profesionale ale colectivului de arhitecți. De la arhitectul Vlădescu am învățat, în afară de meserie, să fim demni, să fim oameni, să ne respectăm și să respectăm pe cei din jurul nostru, să prețuim satisfacțiile realizărilor noastre, să ne bucurăm de tot ceea ce este frumos în viața și să ne asumăm responsabilitatea deplină a proiectului finalizat, concretizat.”

IF YOUR LIVING ROOM DOESN'T GET ATTENTION DON'T BLAME US

If your home is in need of a bit of attention, check out the cutting-edge design that will add some character to your home and make heads turn. And remember, our prices look just as good as our furniture.

TUB – TransCentral Urban București reprezintă o mișcare non-profit, fără implicarea autorităților locale, care are drept scop revitalizarea și promovarea zonei centrale a Bucureștiului. Propunem un plan de revitalizare și de dezvoltare a centrului, în acord cu necesitățile sociale și turistice actuale. Dorim să creăm un BRAND pentru București, o zonă importantă de loisir și de atracție turistică.

TUB București reprezintă un element de orientare major, dar și o dezbatere deschisă legată de spațiul public, trasee pentru pietoni și bicicliști și zone de loisir. Încercăm să conturăm o strategie de dezvoltare pe termen lung, care să susțină imaginea viitoare a Bucureștiului.

Realizăm acest lucru printr-un parteneriat între arhitecți și birouri de arhitectură din București și ne adresăm opiniei publice, specialiștilor și autorităților.

Conturarea unui traseu alternativ, complet separat de sistemul carosabil deja existent, reprezintă acțiunea principală în cadrul proiectului TUB București.

În acest sens, folosim și adaptăm infrastructura deja existentă (străzi, squaruri, piațete, elemente constructive de importanță majoră).

Identificarea zonelor cu disfuncționalități și transformarea imaginii lor prin mijloace minime, crearea unor puncte noi de interes, implementarea în cadrul acestui traseu a unui sistem unitar de orientare sunt doar câteva din mijloacele de acțiune adoptate.

Prin acest proiect, se dorește conștientizarea unor probleme legate de spațiul public și de circulațiile din zona centrală a orașului.

Dorim materializarea unor proiecte care să susțină ideea generală conturată într-o strategie de dezvoltare pe termen lung prin optimizarea unor soluții de proiectare elegante. Și nu în ultimul rând, dorim să implicăm în această acțiune administrația și agenții economici.

Arhitecții și birourile de arhitectură participante sunt:

Re-Act NOW Studio, Igloo, DSBA, PZP Arhitectura, AStil, Soare&Yokina, Square One, Macarie O'Looney Architects, Organul de Arhitectură, Studio Basar, VeloCITY, arh. Șerban Sturdza, arh. Viorel Hurduc, arh. Dan Dinoiu, arh. Ștefan Simion.

camera de entertainment, cultura populara de consum, adica... PIATA UNIRII

CONCEPT DE ENTERTAINMENT

DEZIGNUL SPAZIULUI

REZULTATUL ACORDURILOR DE PROIECTARE

D.S.B.A.: DORIN STEFAN, ADRIAN ARENDT, EMIL BURBEA.

WARM UP* BUCHAREST TRASEELE 14.15.

STRAZILE: D.J. MENDELEEV _ GEORGE ENESCU _ G. CLEMENCEAU
B. FRANKLIN _ N. GOLESCU _ C-TIN EXARHUL _ A. SIMU _ A. VERONA _ EPISCOPIEI

"Warm up, adică, a te încălzi" pentru a activa și sărutăți oportunități / a face spațiu și sărutăți mult mai plăcut de viața (street)...

arh. mina sava _ arh. silviu musteata _ arh. veronica sava

Zona Academica: Str. Ion Campineanu - Str. Doamnei

mario kulbus/alexandru ionescu/elena loader/valentin varlan/cristina chivu/adrian cancea

BREZOIANU/DEMERSUL PE JOS AL BUCUREȘTIULUI

igloo **bruno / ana / robert / ana m / olivia / mircea / madi / raul / razvan**

SHOWROOM MERIDIANI

Colecțiile de mobilier Meridiani valorifică renumita tradiție italiană într-o notă modernă și cosmopolită. Pentru cei ce țin la calitatea și eleganța locuirii, Ivona Ambienti a inaugurat pe Calea 13 Septembrie 71-73 showroom-ul Meridiani, un spațiu generos și rafinat.

Meridiani este o marcă italiană lansată în anul 2000 de Crosti s.a.s, companie cu o experiență de peste 30 de ani în producerea mobilierului de calitate. În mai puțin de șapte ani, prin stabilirea și urmărirea constantă a unor standarde stilistice și calitative, piesele de mobilier Meridiani au ajuns să fie distribuite în mod direct în 46 de țări. Aprecierea de care se bucură astăzi Meridiani în întreaga lume este dovedită de faptul că arhitecți și designeri renumiți consideră brandul italian o opțiune adeseori obligatorie pentru amenajarea interioarelor la standarde înalte de calitate și confort. Piesele de mobilier Meridiani destinate locuirii private acoperă o gamă foarte largă de funcțiuni: canapele, paturi, fotolii, scaune, mese, biblioteci, elemente de iluminat, toate putând fi individualizate prin finisaje și detalii. Cu linii minimaliste, pure, cu o notă de lux, obiectele Meridiani transformă orice interior într-un spațiu modern, cu gust, ce induce senzația de relaxare.

În showroom-ul deschis de Ivona Ambienti, puteți găsi cele mai noi colecții Meridiani, iar personalul specializat vă poate oferi informații suplimentare despre fiecare obiect în parte. Puteți, de asemenea, alege din varietatea de texturi și culori, mereu îmbunătățită prin programe de cercetare continue. Printre cele mai de succes produse se numără canapeaua modulară Lewis, o soluție rafinată pentru living, patul Ono, cu un design clasic și esențializat, masa Gong, pentru un dining somptuos. Nu vă rămâne decât să mergeți în showroom-ul Meridiani să le descoperiți.

CONFERINȚELE ANUALEI DE ARHITECTURĂ

Responsabilitatea arhitecților față de imaginea Bucureștiului de azi

În cadrul Anualei de Arhitectură au avut loc o serie de dezbateri privind probleme de interes public și de interes pentru categoria profesională a arhitecților. La aceste discuții au participat atât specialiști în domeniu, profesori, istorici, dar și reprezentanți ai societății civile.

Moderator: arh. Mircea Ochinciuc, președintele OAR București

Invitați: arh. Șerban Sturdza, președintele Ordinului Arhitecților din România

arh. Adrian Bold, arhitect-șef al orașului București

Liviu Negoită – primar sector 3, București

Adrian Majuru – sociolog

arh. Rodica Eftenie – profesor Universitatea „Ion Mincu”

arh. Vlad Arsene

În această conferință a fost dezbătută problema responsabilității arhitecților din perspectiva actului de proiectare și a valorilor pe care le transmit societății și pe care le reprezintă prin contract cu diferiții investitori privați sau publici. La dezbateri au participat reprezentanți ai Primăriei Generale, precum arhitectul-șef, membri ai Ordinului Arhitecților, profesori din cadrul Universității de Arhitectură „Ion Mincu”, dar și formatori de opinie precum Adrian Majuru sau reprezentanți ai unor organizații nonprofit precum „Grupul civic” din București.

Tema a debutat prin formularea unor ipoteze de lucru de la care discuția să poată porni. Printre aceste ipoteze de lucru s-au enumerat rolul pe care societatea civilă îl are în dinamica arhitectural-urbanistică a orașului, dar și dimensiunea deontologică a profesiei. Problema responsabilității arhitectului a fost implicit relaționată cu actul de proiectare, dar și cu activitatea de mediere între dorințele clientului și standardele generale. Dacă unii dintre participanți au avut dubii cu privire la modelele culturale pe care clienții le-ar avea și care ar fi în contradicție cu modelul reprezentat de arhitect, nu de aceeași părere au fost și reprezentanții societății civile care s-au exprimat în favoarea educării spiritului estetic, atât al investitorilor, cât și al arhitecților. În opinia acestora, primii trebuie să fie conștienți de schimbările care au loc la nivel global în ceea ce privește calitatea habitatului, precum și de impactul pe care arhitectura îl are

asupra mediului înconjurător. De asemenea, arhitecții trebuie să fie primii care mediază acest conflict de perspective, ei având datoria să atragă de partea lor investitorii. Nu în ultimul rând, s-a invocat și modul de pregătire al viitorilor arhitecți: ei devin purtătorii de imagine ai unei școli în care ceea ce se învață în teorie nu se aplică în practică.

O altă problemă ridicată a fost cea a rolului pe care îl are administrația locală în acordarea avizelor de construire. Discuția a avut ca punct de plecare perspectiva arhitectului-șef al Capitalei, domnul Bold, care a prezentat situația PUG-ului pe București, precum și problema dreptului de construire. Orice investiție în domeniu presupune și avizul autorității locale în subordinea căreia se desfășoară lucrarea. Ideea centrală a discuției a fost aceea că există o problemă de ordin legislativ ce trebuie rezolvată pentru a putea veni în sprijinul luării unor măsuri de minimă decență în dezvoltarea urbană. Problema o reprezintă situația retrocedărilor de proprietăți private. PUG-ul nu poate fi coerent și îmbunătățit până nu se definitivează situația proprietății private în România. Spre exemplu, această problemă a fost definitivată în Germania după doi ani de la ruptura de comunism. De asemenea, este nevoie de adoptarea unei legi de natură civilă care să reglementeze dreptul de construire ca drept fundamental al oricărui cetățean. În acest sens, au fost citate modelul francez prin care proprietatea privată este subordonată interesului public atunci când vine vorba de intervenții arhitecturale și modelul britanic prin care se promovează parteneriatele public-privat în dezvoltarea zonelor publice.

Ca o concluzie a discuției, cei prezenți au fost de acord că un rol important în acest proces revine Ordinului Arhitecților, care trebuie să vină în sprijinul instituției arhitectului-șef din cadrul administrației publice locale. De asemenea, un rol revine și sistemului de învățământ, care trebuie să promoveze modele ce nu lezează mediul natural sau armonia arhitecturală a spațiului urban.

Bucureștii viitor – politici urbane și comandă publică

Moderator: arh. Liviu Ianași

Invitați: arh. Peter Derer, președinte UAR

arh. Dan Marin, vicepreședinte OAR București

arh. Gheorghe Pătrașcu, Director General M.D.L.P.L.

Andrei Chiliman, primar sector 1

arh. Mihaela Rădulescu, R.U.R.

arh. Adrian Cristescu

stud. arh. Loredana Stasisin

Tema dezbaterii din 24 mai a pornit de la situația orașului București și de la modul realtiv haotic în care acesta se dezvoltă. Participanții la dezbateri au fost specialiști, oameni de presă dar și reprezentanți ai administrației publice locale. Tema a stârnit de la început controverse, încă din momentul când au început să fie făcute comparații cu alte țări europene.

Trebuie reținut faptul că politicile publice sunt o serie de măsuri concrete ce privesc interesul general și care reprezintă soluția administrației locale în rezolvarea unei probleme. În ceea ce privește urbanizarea și modul în care se proiectează în România, dar și în București, aceste probleme au fost ridicate mai ales de către comunitatea

specialiștilor, care a cerut adoptarea unor măsuri concrete.

Reprezentanți ai unor instituții publice au prezentat modalități prin care se poate ajunge la rezolvarea problemei organizării spațiului public. PUG-ul este prima problemă identificată în dezbateri. S-a căzut de acord asupra faptului că acesta nu poate fi îmbunătățit și perfecționat atât timp cât legislația privind dreptul de construire nu este clar formulată, iar procesul de retrocedare a proprietăților încă nu s-a finalizat. De asemenea, măsurile de la nivel național trebuie adaptate la nivel local, ținând cont de specificul zonelor și de problemele cu care se confruntă cetățenii. Pentru faptul că politicile publice sunt responsabilitatea factorilor decidenți, revine administrației publice locale sarcina de a răspunde de modul în care aceste măsuri sunt implementate.

Tot în cadrul dezbaterii, s-a discutat și

despre legile pe care România s-a angajat să le ratifice prin tratate internaționale. Printre acestea se numără Convenția de la Granada pentru Protejarea Patrimoniului Cultural Urbanistic al Europei și Convenția de la Florența pentru Protecția Peisajului Urban. Dezbaterile pe marginea cadrului legislativ au avut drept concluzie faptul că măsurile concrete există doar în formă scrisă, specialiștii în domeniu fiind primii care ar trebui să le facă publice. De asemenea, ar trebui ca administrația publică locală să dea dovadă de seriozitate și consecvență în măsurile luate și să înceapă un proces de re poziționare ca actor principal în dezvoltarea spațiului public.

Ca o concluzie a dezbaterii, trebuie amintit faptul că politicile publice în domeniul dezvoltării urbane necesită un efort susținut din partea Ordinului Arhitecților, ca principală instituție ce reprezintă categoria profesională, din partea administrației publice locale, dar și din partea mass-media, care ar trebui să se implice în informarea corectă a tuturor cetățenilor cu privire la problemele legate de urbanism. Nu în ultimul rând, dezbaterile a lăsat deschis subiectul pentru specialiști, în vederea organizării unor evenimente care să aducă în atenția opiniei publice problema dreptului privat de construire și a celui public.

Bucureștiul verde – trecut, prezent, ...

Moderator: arh. Bogdan Bogoescu

Invitați: arh. Nicolae Lascu, UAUIM

arh. Constantin Enache, UAUIM

arh. Adriana Bagdasar, arhitect-șef sector 2 București

arh. Ștefan Dumitrașcu, arhitect-șef sector 3 București

Radu Varia, critic de artă

arh. Ioana Tudora

arh. Sorin Gabrea

arh. Matei Bogoescu

stud. arh. Alexandra Teodorescu

Conferința „Bucureștiul Verde”, din 21 mai, a avut ca temă centrală problema calității spațiilor verzi din București. Discuția s-a extins pe parcurs nu numai la spațiul verde, ci și la ceea ce-l înconjoară: spațiul mineral, spațiul amenajat, iluminatul public sau mobilierul urban, cu alte cuvinte la toți acei factori care conferă orașului o anumită identitate. S-au discutat atât problemele actuale ale orașului cauzate de lipsa spațiului verde și de proasta gestiune a acestuia, cât și măsuri concrete pentru diminuarea poluării și pentru crearea unei identități a orașului prin armonizarea spațiului mineral cu cel verde. Deși au existat unele dispute legate de compararea Bucureștiului cu alte orașe în ceea ce privește suprafața spațiului verde, în urma discuției, concluzia generală a fost aceea că este mai importantă calitatea și nu cantitatea acestor spații. În acest context, s-a dezbătut proiectul de centură verde a Bucureștiului și problemele ridicate de acesta. Proiectul a fost considerat ca fiind afectat de segregare și de faptul că centura nu ar atinge Bucureștiul din pricina lipsei unor culoare prin care aerul să circule spre țesutul urban în mod continuu.

S-a considerat că Bucureștiul are un potențial enorm de a deveni un oraș sănătos, iar aceasta se poate realiza doar printr-o cooperare între biologi, arhitecți, ecologiști, urbaniști pentru crearea unei strategii viabile și prin valorificarea râurilor și a spațiilor verzi. O altă soluție a fost găsită în achiziționarea de către administrația publică de spații pe care să le amenajeze pentru a deveni utile cetățenilor aflați în proximitatea

acestora. În cadrul discuției s-au conturat două viziuni distincte de dezvoltare a spațiilor verzi. Prima consideră că dezvoltarea acestora trebuie să se facă pe nuclee diseminate în teritoriu, spațiile verzi fiind de utilitate pentru cetățean. A doua viziune, opusă celei dintâi, consideră că dezvoltarea spațiilor verzi trebuie constituită la nivel macro, sistemic.

Planul privind gestiunea spațiilor verzi nu trebuie să fie elaborat numai prin constituirea de grupuri tehnice, ci și prin popularizarea acestei probleme la nivelul oamenilor. Importanța implicării cetățenilor rezultă din funcțiile sociale și de coeziune ale spațiilor verzi.

În ceea ce privește rolul arhitecților, este important ca aceștia să fie interesați nu numai de obiectul arhitectural, ci și de legătura dintre acesta și spațiul verde. Astfel, întreținerea spațiului verde nu este numai o problemă a administrației, ci și a arhitecților și a peisagiștilor.

TUB

Conferința „Transcendental Urban București” a prezentat un demers comun a 14 birouri de arhitectură pentru sesizarea necesității spațiilor destinate exclusiv posesorilor de biciclete și pietonilor. În cadrul dezbaterii, au fost discutate modul în care a luat viață proiectul și obiectivele acestuia. Constituit inițial ca o inițiativă personală, TUB s-a transformat pe parcurs într-o inițiativă cu impact comunitar. El este rezultatul exprimării unei nemulțumiri legate de modalitatea de gestionare a spațiului public din Bucureștiul de astăzi. Proiectul dorește depistarea unor zone disfuncționale și reconstrucția acestora, dar și crearea de noi zone de interes sau implementarea unui sistem unitar de orientare.

În opinia inițiatorilor, trebuie luată în considerare o reinventare a Bucureștiului pentru a reda cetățeanului un spațiu cu o identitate aparte. De aceea, trebuie creată o structură unitară, un grup de lucru care să se adreseze nevoilor unor categorii cât mai diverse precum: bucureșteni activi, turiști, pensionari, copii, tineri care doresc alternative de petrecere a timpului liber. Această structură reprezentată de TUB trebuie să redea cetățenilor centrul orașului, iar pe termen lung trebuie să constituie un factor educativ care să contribuie la îmbogățirea cunoștințelor comunitare.

Inițiativa a fost primită cu entuziasm și a fost încurajată, considerându-se că este tot mai multă nevoie de arhitecți pentru a construi o identitate viabilă a Bucureștiului. S-a sugerat, de asemenea, ideea că proiectul trebuie să vizeze implicarea opiniei publice, a societății civile, a autorităților și a altor factori implicați. Fără cooperare, astfel de inițiative pot să fie uitate.

O idee importantă amintită este aceea a segmentării orașului sau cu alte cuvinte a conștientizării diversității sale. Astfel, putem vorbi despre existența unor valori locale ce trebuie conștientizate, valori care conferă diversitate orașului. Prin acest proiect orașul se dorește reinventat, nu restructurat, se vrea a i se reda aerul de vitalitate.

Lansări de carte

Igloo media a lansat în cadrul Anualei de Arhitectură două proiecte editoriale: „Case din România” și „Kombinat. Ruine industriale ale Epocii de Aur”.

Primul album inaugurează seria **igloo best** prin care se continuă campania de promovare a arhitecturii de calitate. Nouăsprezece locuințe individuale semnate de arhitecți români recunoscuți vor fi prezentate pe larg în paginile albumului „Case din România”, dând seama de modul în care a evoluat după 1990 conceptul de locuire.

Observatori atenți ai mediului arhitecturii autohtone și, totodată, implicați activ în promovarea bunului-simț în arhitectură, membri echipei **igloo media** au selectat pentru acest album cele mai reușite locuințe individuale realizate în România în ultimii 10 ani, bineînțeles, dintre cele la care au avut acces. „Sunt multe alte case în România care ar fi putut liniștit participa la această carte, iar lipsa lor este dată de două motive principale: fie nu le știm noi, fie proprietarii nu sunt de acord să-și expună în acest mod intimitatea”, mărturisește Bruno Andreșoiu în prefața albumului.

Tocmai pentru că se delimitează clar de culegerile de „rețete” de arhitectură, aducând în prim-plan caracterul inovator al fiecărui proiect, publicația se adresează și publicului larg, interesat de calitatea vizuală a habitat-ului. „Case din România” va deveni un instrument de lucru atât pentru beneficiarii care vor să cunoască arhitectura de calitate din România, cât și pentru cei interesați direct de domeniul arhitecturii (specialiștii), care vor avea astfel acces la o imagine de ansamblu asupra locuirii autohtone.

Cel de-al doilea album, „Kombinat”, a fost lansat la Librăria Cărturești în cadrul unei expoziții inedite de fotografie și întruchipează un demers diferit: cartea s-a născut din dorința de a nu lăsa întunericul și uitarea să cadă asupra unor drame pe care multe orașe din România au fost obligate să le trăiască. „Kombinat” este o metaforă a irecuperabilului, a procentului de irecuperabil pe care mitul industrializării filtrat de ideologia comunistă l-a lăsat în urmă. Kombinat nu este doar o grafie diferită a numelui marilor platforme industriale – „combinat”, ci numele pe care **igloo** a ales să-l dea acelei lumi bizare a ruinelor industriei, a monștrilor de beton degradat și fier ruginit, a siturilor interzise ale defunctei economii socialiste. poate cea mai gravă expresie construită a unei ideologii criminale, Kombinat ilustrează siluirea unei societăți în numele unei ideologii. Imaginile extrem de sugestive și expresive ale fotografului Șerban Bonciocat sunt completate de textele unor arhitecți și sociologi: Augustin Ioan, Anca Nicoleta Oțoiu, Liviu Chelcea și Gabriel Simion, Bruno Andreșoiu.

Masă XOX

CASAMANIA

Design Josh Owen
masă pentru cafea
compusă din 3 piese
MDF lăcuit
Ø 90 cm, h 38 cm

DE

la strada deco

LUCRURILE MELE PREFERATE

Magazin & Showroom București: Str. Batiște 23 (colț cu Calderon)
Program magazin: L-V: 9-21, S: 10-20, Program showroom: L-V: 10-20, S: 10-14
În apropiere se află parcare Teatrului Național

Tel.: 319 71 18

Magazin Brașov: Str. Republicii 16

Tel.: 0728 878 263

www.lastradadeco.ro

Neoromânesc

Discuția din cadrul dezbaterii cu titlul „Neoromânesc” a avut ca punct de plecare expoziția de fotografie și texte academice ale unor arhitecți din perioada începutului de secol XX, perioadă care a fost cea mai prolifică în răspândirea stilului neoromânesc. Așa cum se poate deduce din titlul dezbaterii, întâlnirea s-a dorit a fi o masă rotundă la care să participe specialiști, dar și pasionați care să dezbată conceptul de „stil neoromânesc în arhitectura autohtonă” și în urma căreia să se tragă o concluzie pertinentă.

Cei prezenți la discuție au deschis dezbaterile prin prezentarea cadrului istoric și social care a favorizat apariția și răspândirea unui nou stil de a construi în perioada deceniului zece din secolul al XX-lea. Acest mod de proiectare a fost mai târziu intitulat ca fiind un stil autohton spațiului românesc fiind un amestec de influențe tradiționale autohtone, dar și de împrumut, în jurul căruia s-au specializat o serie de arhitecți. Stilul poartă denumirea de neo-românesc pentru simplul motiv că diferite proporții care compun un proiect arhitectural sunt inspirate din

modalitatea de construire a culelor oltenești și a fostelor palate domnești care au fost la rândul lor puternic influențate de stiluri romantice mediteraneene și orientale. Nu în ultimul rând, stilul a fost prezentat ca o tendință specifică în construcțiile cu beneficiari privați, în vilele din zona Parcului Carol, Herăstrău sau Cotroceni. Când privește spațiile publice din București, nu s-a putut spune că au fost puternic influențate de acest stil deși urmele stilului se mai zăresc în câteva edificii precum școala Centrală sau Casa Mina Minovici. Poate că și multe dintre aceste edificii au suferit după urma intervenției politice din epoca socialistă.

De asemenea, cei prezenți la discuție nu au ezitat să critice dezvoltarea acestui stil de arhitectură, făcând apel la tendințele politice, dar și ideologice care au influențat impunerea sa. Un rol important în răspândirea construcțiilor l-a avut și ceea ce participanții la discuție au numit a fi „opinia publică”. Mai exact este vorba de dorința beneficiarului sau a clientului din acea perioadă de a-și personaliza spațiul prin excesiva epatare a unui stil considerat autohton. El nu s-a impus prea mult timp, dovada vie fiind emergența stilului modern în perioada interbelică.

Discuția a fost accentuată de intervențiile din public, prin care s-a încercat să se reconsidere perspectiva din care este privit acest stil. Prin urmare, s-a vehiculat ideea că, indiferent de motivele care au stat la baza răspândirii stilului, el reprezintă o perioadă istorică din evoluția arhitecturii autohtone care nu trebuie să fie neglijat și prin care se pot atrage specialiștii pasionați din medii internaționale.

În concluzie, dezbaterile au confirmat faptul că stilul nu va putea fi reintrodus în peisajul urbanistic din prezent din pricina tendințelor generale de aliniere la stilul high-tech, minimalist. Rămâne ca specialiștii din domeniu să conserve ceea ce a rămas și să se aștepte o nouă deșteptare a dorinței beneficiarului de a iniția astfel de construcții.

Case care plâng

Proiectul „Case care plâng” a fost inițiat de un colectiv de studenți din cadrul Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”. El a fost prezent și în cadrul Anualei de Arhitectură printr-o expoziție intitulată „Dinspre trecut – pentru viitor”, pe marginea căreia inițiatorii au lansat privitorilor invitația de a căuta un răspuns pentru întrebarea: „Timpul trece, casele rămân?”. În cadrul conferinței, studenții au explicat importanța proiectului pentru conservarea patrimoniului arhitectural bucureștean. De asemenea, a fost semnalat rolul educativ pe care acest proiect îl are pentru studenții de la arhitectură, deoarece, în opinia inițiatorilor, trebuie înțeleasă arhitectura veche pentru a putea construi arhitectură nouă. În ceea ce privește măsurile concrete luate în vederea conservării acestor case, au fost enumerate: construcția unei baze de date cu locuințele vizate de proiect și cu proprietarii acestora, expoziții precum cea care a fost organizată la Cărturești sau cea organizată în colaborare cu Metrorex, expozițiile de pe Arthur Verona sau filmul conceput de studenți prin care s-a încercat să se sublinieze faptul că pentru a trăi casele au nevoie de oameni.

S-a discutat de asemenea și despre amploarea pe care a luat-o proiectul, acesta reușind să își facă simțită prezența și în alte centre urbane precum Cluj sau Ploiești. Un obiectiv al proiectului este acela de a crea premisele necesare pentru un dialog între utilizatorii caselor și administratorii spațiului urban. O problemă a acestui demers a fost semnalată la nivelul celor care folosesc spațiul urban, adică al proprietarilor caselor. Dacă din punct de vedere juridic se poate afla relativ ușor dacă o casă se află în patrimoniul arhitectural sau nu, când este vorba de proprietar este mai complicat. Aceasta se explică în primul rând prin faptul că multe dintre case au un proprietar incert sau sunt mai multe persoane care revendică aceeași casă. O altă problemă ar fi faptul că nici chiar în cazul caselor cu proprietar cunoscut dialogul nu se desfășoară facil. Mesajul proiectului se îndreaptă astfel către proprietarii caselor pe care inițiatorii doresc să îi informeze și să îi sensibilizeze cu privire la casele în care locuiesc și la modul prin care acestea pot fi restaurate.

Deși nu își propun să egaleze cu profesioniștii, așa cum amintea unul dintre studenții implicați în proiect, în cadrul discuției s-a lansat ideea continuității proiectului prin demersuri similare, prin încurajarea apariției unor grupuri cu scopuri apropiate și, nu în ultimul rând, prin educarea viitorilor proprietari. De aceea, inițiatorii proiectului își propun ca în toamnă să organizeze o serie de ateliere în licee pentru a trage un semnal de alarmă privind degradarea patrimoniului arhitectural.

DECLARAȚIA ATU PENTRU BUCUREȘTI

Pe 30, 31 mai și 1 iunie, au avut loc la Institutul Francez din București o serie de dezbateri și ateliere de lucru care au pus în dialog, în prezența publicului, două categorii de actori care sunt extrem de importante în procesele de transformare urbană: reprezentanți ai unor departamente-cheie din administrația locală și respectiv persoane-resursă ce lucrează în cercetare, în firme de consultanță sau în domeniul asociativ. În final, ATU (Asociația pentru Tranziție Urbană), organizator al evenimentului, a anunțat lansarea proiectului de construcție a unei „Carte a Politicilor Urbane pentru București”.

Locuitorii orașului București trăiesc astăzi într-un mediu urban marcat de numeroase probleme. Multe dintre acestea își au originea în nerespectarea drepturilor fundamentale ale cetățeanului. Altele în neînțelegerea datoriilor pe care le avem față de oraș și a felului în care este alcătuit acesta.

Carta urmărește deschiderea unui proces participativ de creare a unor politici urbane. Avem nevoie să punem laolaltă viziunea administrației cu cea a publicului, a specialiștilor și a reprezentanților societății civile angajați în activități legate de viața urbană în București. Prin acest document urmărim stimularea dezbaterii publice pentru introducerea pe agenda politică a problemelor reale ale orașului și a calității vieții în acesta. Principiile generale sunt însoțite de un scurt inventar al problemelor curente și de propuneri ce vizează scoaterea în evidență a punctelor slabe de pe agenda urbană actuală.

DREPTUL LA ORAȘ

Bucureștenii au dreptul la locuire.

Spațiile de locuit sunt prea puține și se dezvoltă exclusiv ca investiții private. În ultimii ani suntem martorii unei demisii a administrației de la datoria de a furniza locuințe pentru tineri, studenți, familii numeroase, familii cu dificultăți financiare, persoane cu handicap, bătrâni, refugiați, persoane fără adăpost. Aproape toți aceștia nu se pot integra în societate fără a avea la dispoziție o locuință decentă care să îi cazeze, cel puțin temporar. În loc să rezolve situația, societatea noastră o agravează prin evacuări, evicțiuni și demolări care duc la formarea de ghettouri ale sărăciei, care cresc cu repeziciune în diverse zone ale orașului. Situația locuințelor poate deveni dramatică și în cazul unui cutremur devastator atâta timp cât nu există terenuri și construcții pregătite să preia un număr mare de oameni rămași fără casă în urma unui cataclism major.

Bucureștii trebuie să aibă un parc consistent de locuințe sociale, locuințe de urgență și locuințe de necesitate.

Calitatea locuirii este strâns legată de cea a dotărilor și a utilităților urbane. Există prea multe zone subechipate edilitar într-un oraș cu pretenții de capitală europeană. Obiectivele de utilitate publică sunt prea rare și subdimensionate. Avem dreptul la spitale și ștranduri în toate cartierele. Avem nevoie de grădinițe în care copiii nu se calcă pe picioare. Avem dreptul de a circula cu ușurință pe toate trotuarele, după cum avem dreptul de a ne parca mașina în condiții de siguranță și fără a fi tot timpul la mâna poliției.

Accesul egal la dotări urbane, la servicii și utilități publice este un drept al locuitorilor, nu o simplă problemă de investiții.

Locuirea nu este doar adăpostire, este un act cu dimensiuni culturale prin care ne înscriem în spațiul urban, în cel social și în cele din urmă în istorie. Politicile de locuire nu pot fi reduse la numărul de case realizate, ridicol de mic până în momentul de față, ci trebuie să ia în considerare calitatea locuințelor și modul lor de a se relaționa cu orașul. Locuirea este deschidere către comunitatea din care facem parte, chiar dacă a locui împreună nu înseamnă a locui la fel. Melanjul urban pe care l-am moștenit din comunism își are virtuțile ei, iar diversitatea și identitatea trebuie să apară ca valori centrale în propunerile de politici urbane. Asistăm astăzi la o dezvoltare pur speculativă a locuințelor și la atomizarea orașului prin proiecte imobiliare autiste. Bucureștii este un oraș sigur și cu oameni deschiși, care își pierde astăzi una dintre calitățile sale principale, permeabilitatea spațiilor și unitatea de locuire, prin proliferarea gar-

COLOCVIU 30 MAI-1 Iunie
INSTITUTUL FRANCEZ
BD. DACIA 77, BUCUREȘTI

durilor opace, înmulțirea aberantă a câinilor și agenților de pază și folosirea excesivă a sârmei ghimpate. Dacă ne dorim un oraș european trebuie să ne asigurăm că spațiile publice au continuitate și o bună relație cu cele private.

Propunem dezvoltarea de modele noi de locuire; spunem NU perpetuării modelului blocului comunist sub veșminte capitaliste de tip fațadă cortină. Nu vrem ziduri sau garduri în jurul caselor, blocurilor și cartierelor noi sau vechi.

Avem dreptul la siguranță și nu o vom obține ascunzându-ne în spatele zidurilor, interfoanelor și camerelor de supraveghere. Prin segregarea zonelor cu probleme sociale nu facem decât să punem bazele viitoarelor revolte urbane. Avem dreptul la acces în întregul oraș, la malurile tuturor lacurilor, la confort urban în toate zonele. Privatizarea zonelor publice trebuie să înceteze. Procesul de segregare rezidențială trebuie echilibrat prin măsuri active de politici urbane.

NU ghetourilor și zonelor interzise în București! NU ocupării malurilor de lac cu vile și cluburi private!

Avem dreptul la un mediu sănătos.

Poluarea ne reduce speranța de viață. Poluarea de toate felurile afectează drastic calitatea vieții de zi cu zi. Avem dreptul la liniște: claxoanele, motocicletele, ATV-urile, sirenele, alarmele de automobil, mașinile care rulează mesaje publicitare în ritmuri vesele ne fac viața dificilă și au un efect dezastruos asupra sănătății pe termen lung.

Cursele de motociclete și de mașini „tunate” trebuie să se desfășoare în afara orașului, publicitatea trebuie să fie tăcută, utilajele care fac zgomot trebuie să plătească o taxă, concertele trebuie să fie mai scurte și mai bune. Trebuie să fim atenți la toate sursele de poluare, nu numai la automobile: un scuter poluează cât o mașină echipată cu un motor euro 4. Dacă introducem în oraș un milion de mașini și tăiem un milion de copaci, în loc de oxigen vom respira benzen.

Trebuie să plantăm la loc cei un milion și jumătate de arbori tăiați în ultimii 18 ani.

DREPTUL LA MEMORIE

Este același lucru cu dreptul la identitate. Demolarea barbară din anii '80 ne-a plasat deja în rândul orașelor europene văduvite de memorie. Anii tranziției au dublat dezastrul declanșat de Ceaușescu. Nu vom deveni o capitală europeană construind încă un milion de metri pătrați de birouri și depozite, ci punând în valoare ce ne-a mai rămas din orașul lotizărilor, din mahalale și din centrul istoric. Lupta pentru modernizare nu mai trebuie să distrugă construcțiile existente. Trebuie să facem justa alegere între o memorie bizantino-otomană, una modernistă, una franceză, una stalinistă ș.a.m.d. și fetișizarea câtorva ruine scoase din circuitul urban. Ceea ce păstrează acum, cu eforturi uriașe, specialiștii, este prea puțin pentru a defini identitatea orașului.

Trebuie să păstrăm mai mult din tot ceea ce avem.

Pe de altă parte, monumentele noi apar cu o repeziciune demnă de o cauză mai bună, peste noapte, fără avize și fără consultare publică. Memoria recentă este configurată exclusiv de către politicieni demagogi, sprijiniți de artiști egocentri, fără a ține cont de părerea populației și uitând că un adevărat monument este un obiect în care oamenii se își regăsesc valorile, nu doar un loc în care punem coroane.

Vrem să ne modernizăm orașul rămânând bucureșteni. Vrem să fie respectată identitatea și memoria orașului.

DREPTUL LA CULTURĂ

A fi locuitor de oraș înseamnă a face parte din una sau mai multe dintre culturile pe care le ocrotește acesta. Individualismul este indiferență față de cultura celuilalt, indiferența este incultură. Vrem ca marile expoziții europene să vină și la București, vrem muzee adevărate nu depozite prăfuite, mai tot timpul închise. Cartierele de blocuri suferă cel mai tare de lipsa culturii. Locuitorii de aici sunt la fel de curați, de înalți și de deștepti ca și cei din centru, dar își petrec mai tot timpul liber la scara blocului.

Avem orașe noi în jurul Bucureștiului, lipsite total de dotări culturale: vom avea urbanizare fără a avea și oraș. Bucureștiul are o lipsă cronică de orașeni, pentru că toată cultura sa se găsește în centru.

NU urbanizării fără cultură urbană, NU ghetozării culturale!

DREPTUL LA PARTICIPARE

Trebuie să avem proiecte urbane cu participare cetățenească. Proiectele de dezvoltare și investiții trebuie să capete formă prin consultare publică. Aceasta trebuie să fie reală, la scara întregii comunități afectate de decizia respectivă. Nu mai este acceptabilă mimarea consultării prin anunțuri în holul

primăriei sau prin publicarea pe situri obscure de internet. Dialogul trebuie să fie consistent și deschis, cu participarea cetățenilor și a specialiștilor implicați în proiectul urban. Eterna scuză a lipsei de timp pe care o iau în brațe decidenții noștri este una pe care administrațiile din orașele mari ale lumii au abandonat-o demult. Este nevoie de timp și de resurse pentru a face consultare cetățenească. Este nevoie de centre de consultare, de implicarea și susținerea organizațiilor neguvernamentale, de ascultarea vocilor tuturor actorilor urbani, de la marii investitori pînă la copiii de grădiniță.

NU deciziilor luate în spatele ușilor închise!
NU deciziilor luate exclusiv pe criterii economice!
DA concursurilor de arhitectură și urbanism făcute publice și prezentate spre consultare cetățenilor!
DA proiectelor urbane realizate prin mijloace participative!

DREPTUL LA PEISAJ

Peisajul urban este rezultatul locuirii istorice a unui teritoriu. Este cadrul în care ne desfășurăm existența colectivă, este imaginea unui dialog între natură și cultura urbană. Vrem să ne plimbăm pe malul lacurilor fără a sări gardurile grădinilor privatizate abuziv. Bucureștiul este un oraș străbătut de ape pe care nimeni nu le mai poate atinge și uneori nici măcar vedea. Vrem ca lacurile și râurile să aparțină tuturor bucureștenilor. Vrem pădurile înapoi. Nu vrem să ne plimbăm prin păduri de birouri. Bucureștiul nu a fost și nu trebuie să devină un oraș de Bărăgan. Peisajul este un bun de patrimoniu care trebuie să fie accesibil tuturor și respectat de fiecare în parte. Peisajul urban este un bun public. Cerem să ni se respecte dreptul de a avea un oraș frumos. Frumusețea este o valoare economică, este echilibrul vieții de zi cu zi și este garanția viitorului acestui oraș.

DATORIA DE A IUBI ORAȘUL

Iubirea de oraș e ca iubirea față de propriii copii și ca iubirea față de părinți. Nu e pasională, nu e schimbătoare, e o iubire responsabilă, fără toane și condiții, fără șantaje și pretenții. Dacă nu vă place nimic la orașul ăsta, dacă nu îl înțelegeți și nu vă doriți

nimic bun pentru el, de ce nu vă duceți să locuiți în altă parte? Dacă doar munciți aici, dar vă distrați tot timpul afară din oraș, de ce nu vă mutați într-o rulotă? Dacă vă doare atunci când e murdar, dar nu faceți nimic ca să fie mai curat, de ce vă mai plângeți?

Nu ne naștem urbani, ci devenim urbani. Urbanitatea este și rezultatul unei autoeducări, este o opțiune de viață. A fi urban cere un efort de adaptare la un sistem de valori sociale și morale. Avem datoria de a înțelege orașul, de a-i înțelege valorile, de a-i cunoaște istoria, pentru a putea să îi imaginăm viitorul.

Orașul este un bun comun, un spațiu împărtășit cu cei de lângă noi. El trebuie să devină un spațiu al intersecțiilor nu unul al tangențelor. Nu trăim unul lângă altul, ci unul cu altul, împărțind între noi, cotidian, acest teritoriu. Această conviețuire nu poate fi construită decât pe baza respectului între oamenii cetății și pe baza acceptării diferențelor. Orașul nu este suma caselor noastre, ci suma celor care îl locuiesc.

Dacă ne dorim un București urban, trebuie să fim ființe urbane.

DATORIA DE A PARTICIPA

Este evident că nu ne dorim să trăim mai bine. În orașele în care oamenii doresc să trăiască bine chiar reușesc asta. Tirana, un fost oraș socialist într-o țară săracă a devenit în câțiva ani un oraș curat, cu o dezvoltare echilibrată, cu trotuare libere de mașini și blocuri colorate, un oraș în care se trăiește mai bine decît la București. Singurele noastre realizări sunt înlocuirea bordurilor de granit cu unele de beton și plantarea de ghivece străjuite de plăci cu numele primarilor. Nu e vina primarilor că nu reușesc să facă lucruri pentru noi, e vina noastră că nu știm să cerem. E vina noastră că nu ne opunem atunci când suntem convinși că nu e bine.

Nu vom reuși să mișcăm ceva decît prin participarea fiecăruia la deciziile legate de oraș. Avem datoria de a ne folosi dreptul la participare.

DATORIA DE A AVEA GRIJĂ

Dincolo și dincoace de gard totul ne aparține. Trebuie să avem grijă de trotuare, locuri de joacă, stații de autobuz.

Avem nevoie de a perpetua memoria orașului, ocrotind detaliile de arhitectură. Mozaicul și similitudinea arată mai bine crăpate decît vopsite cu vopseli ieftine, strident colorate. Tencuiala veche, cu nuturi și ornamente, trebuie reparată, nu înlocuită cu tencuială la sac întinsă cu drișca. Să nu uităm că fațada casei nu ne aparține nouă, proprietari sau locatari, ci orașului și comunității urbane în ansamblul ei.

Nu trebuie să mai distrugem vegetația. Nici să rupem flori, nici să tăiem arbori pentru că lasă umbră pe ferestre. În ciuda aparențelor și a ideilor preconcepute, și buruienile sunt plante, ele participă la biosistemul urban. Nu trebuie să smulgem doar pentru a lăsa să se ridice norii de praf în locul lor.

Mucul de țigară, mucii și fecala canină nu au ce căuta pe trotuar. Pereții nu au nevoie să fie udați cu urină ca să crească mari. Curățenia este simplu de păstrat. Trebuie doar să ne imaginăm trotuarul ca pe covorul din apartamentul personal.

Așa cum ne respectăm propria locuință, așa trebuie să respectăm și spațiul public. Micii și berea la pădure sunt la fel de buni dacă strângem resturile înainte de plecare. Gunoiul trebuie reciclat, până acum numai rromii cu căruțele lor pitorești, dar eficiente, au încercat să acopere lipsa de politici în domeniu. Singura reacție a fost să li se interzică să mai caute fier vechi, pentru a nu mai jena mașinile producătoare de gaze de eșapament. Pentru a putea fi reciclat gunoiul trebuie sortat, din pubela cetățeanului pînă la groapa de gunoi.

Trebuie să păstrăm și urme ale istoriei incomode, trebuie să distrugem mult mai puțin din ceea ce încă mai funcționează.

Vom avea numai dacă vom păstra.

Aquapanel® Cement Board

Placa de ciment pentru fațade inteligente

Placa ușoară pe bază de ciment **Aquapanel Cement Board®** este un produs de avangardă ce înglobează peste 25 de ani de experiență în domeniul tehnologiei plăcilor armate de beton ușor. Acest tip de placă oferă arhitecților alternativa ideală la plăcile din material lemnos, la pereții masivi din zidărie sau la sisteme similare de fațade ventilate.

Cu **Aquapanel Cement Board®** se pot obține suporturi rezistente în condiții de umiditate mare și la acțiunea directă a apei. Knauf oferă astfel un produs solid, durabil cu aplicabilitate la exterior – tuneluri, structuri de pereți exteriori, case de lemn, fațade ventilate.

Sistemele de fațade ventilate cu **Aquapanel Cement Board®** se pot grupa în două categorii, în funcție de tipologia fațadei: ca perete de închidere de sine stătător sau ca placare pe un perete masiv structural. Peretele de închidere de sine stătător poate avea structura din lemn sau din profile metalice.

Sisteme de placare în sistem de fațadă ventilată cu Aquapanel Cement Board®

Varianta de placare pe un perete structural este o soluție atât pentru rezolvarea fațadei unei clădiri noi, cât și pentru reabilitarea și refacerea unei fațade existente.

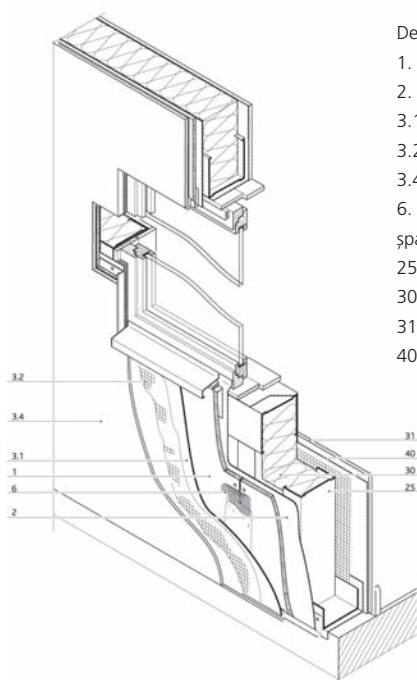
Avantajele sistemelor de fațade ventilate:

- protecție termică și fonică suplimentară prin adăugarea unui strat de vată minerală
- eliminarea punților termice și a condensului datorită termoizolării clădirii la exterior și a stratului de aer ventilat dintre termoizolație și placare
- protecție la vânt și intemperii
- rapiditate în execuție
- montare facilă
- suprafață perfect plană

Sistemele de fațade ventilate cu sistemele uscate

Aquapanel® permit rezolvarea închiderii unei clădiri, cu toate avantajele unei fațade ventilate, fără a impune un rabat de la cerințele strict estetice și modelarea spațială gândită de arhitect. Cu **Aquapanel Cement Board®** fațada poate fi proiectată cu orice tip de finisaj clasic: tencuială decorativă, vopsea de fațadă, placări etc.

Ceea ce este absolut remarcabil este faptul că placa de **Aquapanel Cement Board®** poate fi finisată cu elemente din granit sau piatră naturală în limita unei încărcări de 45kg/mp și folosind adezivi compatibili. Nu este de neglijat nici faptul că placa poate fi curbată, creându-se practic orice formă dorită de arhitect. Pentru detalii tehnice specifice, specialiștii firmei Knauf vă stau la dispoziție cu consultanță, documentații și asistență pe șantier.

Detaliu axonometric

1. AQUAPANEL Cement Board Outdoor
2. AQUAPANEL Tyvek StuccoWrap – folie perspirantă
- 3.1 Mortar de armare
- 3.2 Plasă de armare
- 3.4 Tencuială decorativă
6. Aquapanel bandă de armare a rostului și masă de șpaclu
25. Structură metalică
30. Termoizolație
31. Placare la interior, ev. placa Knauf GKB
40. Barieră de vapori

KNAUF

Str. Nicolae Iorga nr. 13, sector 1, București
Tel. 021 650 00 40, Fax 021 650 00 48,
E-mail: office@knauf.ro Web: www.knauf.ro

Tisettanta
Contemporary home

CARRE
HOME INTERIOR

Un nou concept pentru un stil personal:
livinguri, bucatarii, dormitoare, camere pentru copii.

Showroom: Calea Victoriei nr. 206, Tel./Fax: 212 8922

Petic de libertate urbană

STREET DELIVERY, București

Viața cotidiană ne-a antrenat foarte bine jocul picioarelor între frână, accelerație și ambreiaj, ochiul pentru a remarca de departe culorile semaforului, șoferii care ar fi trebuit să fie pietoni sau pietonii intoxicați care se defulează nebunește croindu-și drum prin locurile pe unde ar trebui să circule doar șoferii. Un haos care în timp a devenit banal, o părticică din monotonia vieții cotidiene a mai tuturor locuitorilor orașului, delimitând secvențial job-ul de casă și casa de terasă sau club, după preferințele fiecăruia. În felul acesta, orașul ar putea la fel de bine să fie sat, cu condiția să aibă marcaje și semne de circulație.

A venit timpul să ne dăm jos ochelarii de cal și să ne luăm orașul în primire. Poate nu tot orașul, dar măcar o stradă, strada Pictor Arthur Verona, deschisă și ochiului și piciorului pentru trei zile în perioada 1–3 iunie. Proiectul „Street Delivery”, organizat de cei doi vecini – Ordinul Arhitecților din România și Librăria Cărturești –, demarat în primăvara anului trecut în aceeași locație, își propune să ofere o alternativă, să reclame spațiul pietonal acaparat în mare parte de cel rutier și să îl folosească în spirit artistic pentru instigarea comunității la interacțiune, la exprimare, la viață urbană în altă accepțiune. Traseul cultural de pe Verona a inclus și vizitarea monumentelor arhitectonice care au făcut din această locație o emblemă a demersului de responsabilizare socială prin accentuarea importanței spațiului public și a moștenirii istorice în dezvoltarea urbei. Oamenii au putut astfel simți atmosfera încărcată de ani a Casei Dimitrie Sturdza (actuala Librărie Cărturești), a Casei Ion Mincu (sediul OAR), a Bisericii Anglicane, a Școlii Centrale sau a Casei Miculescu.

Evenimentul a fost un efort unanim de revitalizare a spațiului public. De la turul cu autobuzul prin oraș în căutarea „caselor care plâng”, la vernisaje de expoziții de arhitectura în aer liber: TransCentral Urban București, PUZ „Traseul cultural Verona”, o propunere de trasee pentru biciclete, un proiect interactiv – Imaginea urbanistică a Bucureștiului, propus de Asociația pentru Tranziția Urbană precum și o expoziție de amenajare peisagistică a parcului Grădina Icoanei. A fost muzică de tot felul, începând cu Ada Milea și continuând cu DJ-i Sergei & Koshimin, Candcum & Raoul Duke, Cosmiq Microbiq, Sauvage și Tom Wilson. S-au vizionat apoi filme de scurtmetraj (Dimineața, Bricostory, Acasă, Lampa cu Căciulă), au fost proiectate fotografiile sau SMS-uri pe clădiri (Paul Notzold sub titlul „TXTual healing”). Clădirile au fost umplute de graffiti, Lori și Omar au desenat chiar un calcan pe acoperișul Librăriei Cărturești. și iar a fost muzică: DJ set Rusu & Flore, Concertul Fanfarei de Pompieri, Concert de orgă oferit de Biserica Anglicană, Brazda lui Novac, Artan & Dezzdemonă. În cadrul unui proiect de sănătate publică, a fost amplasată o instalație de agrement „Canotaj pe Herăstrău”, iar La Strada Deco a amenajat o sufragerie în care să îți poți trage sufletul. Copiii au fost învățați să picteze vase de lut și oamenii mari au desenat cu creta pe asfalt. Cu toții au sărit pe trambulină și s-au bătut cu apă, iar când a fost vorba de Free Hug, lucrurile au fost lăsate în voia lor.

Iar asta nu e decât o părticică din ce a fost de fapt. O nebulie. Pare mult mai haotic decât traficul cu care suntem obișnuiți. Dar nu e decât un petic de libertate urbană. /

Ioana Cotulbea; foto: Mirela Duculescu

Câți dintre noi vor să „remixeze” România?

La Bienala de Arhitectură de la Veneția, editia 2006, cu tema „Orașe, arhitectură, societate”, România s-a prezentat cu un proiect numit inițial „Dreamville” ulterior „Remix! Dramă urbană pentru nouă cuburi și mai mulți jucători”, un proiect artistic, științific și social, privind dezvoltarea urbană și teritorială a României. Expoziția, ce se concretizează într-un studiu amplu privind arhitectura de tranziție a țării presărată printre rămășițele fostului regim, se desfășoară între 7 și 26 iunie la Sala Dalles. Chiar dacă proiectul celor patru arhitecți din echipa de la Arhitectura (Constantin Goagea, Cosmina Goagea, Ștefan Ghenciulescu, Justin Baroncea) și un sociolog (Ana Bleahu) se prezintă într-o formă finală, el nu va fi concluzionat decât după ce publicul va vota, la rândul său, calea transformărilor arhitecturale viitoare.

Într-o primă fază și se prezintă realitatea, un conglomerat haotic de voințe și simțiri izolat ermetic în cutii simple din placaje. Pe cât de ireală și-ai dori să fie imaginea României tale, pe atât de veridică este prezentarea axată pe nouă categorii fundamentale descriind „mituri teritoriale”: energii și potențiale, spațiul public, modele de locuit (casa de vis), segregarea socială (gentrificarea opusă sărăciei extreme), problemele ecologice, monumentele și patrimoniul, orașul, satul, planificarea. Jocul derutant al contrastelor vizuale din arhitectura românească angrenat de discrepanțele sociale și culturale uriașe prezintă o țară complexă cu viziuni diverse. Asta ca să privim jumătatea plină a paharului; rămâne însă cealaltă jumătate în care răsună cu un ecou uimitor întrebarea „ce e de făcut?” sau „mai e ceva de făcut?” pentru a ne redobândi identitatea națională. În contextul răbufnirilor de personalitate, mai mult sau mai puțin cultivate din punct de vedere artistic, din ultimii 17 ani, proiectul „Remix!” propune o soluționare adecvată, și anume o alegere colectivă și nu o direcție impusă. Jocul celor nouă cuburi speră să direcționeze caracterele individualiste deja bine conturate ale românilor într-o manieră constructivă către un numitor comun, responsabilizându-i în acest fel atât cu privire la ograda lor, cât și la ținuturile ce o împrejmuiesc. Se obține astfel o viziune globală asupra trecutului, prezentului și viitorului artistic și social al țării, care sperăm să nu semene cu studiul prezentat în prealabil. Oamenii obișnuiți se angajează să răspundă la nouă întrebări simple, cu patru variante de răspuns, dezvăluind în acest fel înțelegerea proprie a unor concepte atât de bine definite pentru arhitecți și urbanisti, ca orașul, spațiul public, satul, dezvoltarea locală. Analiza este structurată în jurul a trei variabile dihotomice: modernitate – tradiționalitate, individualitate – colectivitate, orientare ecologică – dezvoltare, iar întrebările sunt formulate în așa fel încât fiecare dintre ele să primească o cotație proprie din partea participantului. Întrebarea finală este însă: Cât de elocvent va fi rezultatul, în contextul în care expoziția este vizitată de o categorie socială bine delimitată, din care doar unii dintre exponenți vor accepta să se implice activ și să rezolve puzzle-ul, în timp ce tocmai aceia care au contribuit cel mai mult la crearea stării actuale de haos vor continua să își construiască liniștiți cămine argintii cu pereți roz?

Câți dintre noi vor să „remixeze” România? Câți sunt deranjați de mizerie, de kitsch-ul opulent, de uniformitatea comunistă ascunsă sub culori violente? / **Ioana Cotulbea**

PATRU CĂRȚI NOI DE ARHITECTURĂ LA EDITURA PAIDEIA

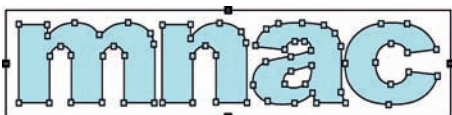

Editura Paideia a lansat pe 19 iunie, la Librăria Cărturești, patru titluri de carte despre arhitectură, de patru autori din trei generații diferite, în două colecții, dintre care una nouă.

În colecția „Spații imaginate” au apărut „Arhitect sub comunism” de Ion Mircea Enescu și „Supra-teoretizarea arhitecturii” de Cosmin Caciuc. Primul nume este binecunoscut: arhitect de substanță și o fire iscoditoare, venerabilul domn Enescu ne surprinde cu o carte de memorii asupra întregii sale vieți profesionale. Este o carte emoționantă, o spunere de tot (și de toate), în care genurile se întrepătrund, iar fluxul conștiinței răzbate, unificând episoade și dând sensuri noi acolo unde, poate, mai înainte el nu exista sau era diferit. În plus, domnul arhitect Ion Mircea („Ciuli”, pentru prieteni) are un umor și o vervă irezistibile, fără însă a ocoli tușele de gravitate, acolo unde ele sunt imperios necesare. Alături de o documentare vizuală a propriei activități sunt și recenziile dumisale de carte și, poate cele mai impresionante, documentele de istorie personală care, venind dintr-o epocă al cărei principal atribut pentru un istoric este absența de surse citabile, fac figură de invitație la mărturisire a tuturor celor care au ceva semnificativ de spus despre istoria recentă a arhitecturii românești.

La polul opus se situează prima carte a lui Cosmin Caciuc, forma contrasă a doctoratului său recent. Cosmin încearcă „din prima” să ofere o carte completă, un instrument de lucru, cu metodologie și cu termeni proprii. Cred că este primul argument al unui viitor cercetător important care, dacă va reveni „formatat” academic din bursa Fulbright unde pleacă anul acesta, ne va putea oferi surprize încântătoare într-un domeniu unde nu există, vai, prea multă ofertă de calitate, cel al teoriei arhitecturii.

„Experimentul Cățelu”, a(l) lui Florin Biciușcă, și propria mea carte, „Poverism – Prolegomene pentru reîncreștinarea zidirii”, sunt primele două apariții din colecția cea nouă, „Poverism”. Cum cartea mea este un manifest, iar cea a lui Florin un studiu de caz al acestuia, vă invităm să descoperiți (re)sursele și resorturile unei asemenea arhitecturi. Trebuie să închei cu precizarea că ambele au apărut, inițial, în 2005, drept volume în format digital la www.liternet.ro, editură căreia autorii îi mulțumesc pentru sollicitudine. / **Augustin Ioan**

Muzeul Național de Artă Contemporană / The National Museum of Contemporary Art

Colecția de artă modernă a Grupului Sociétés Générales

București, 13 iunie - 15 iulie 2007

Expoziția deschisă la Muzeul Național de Artă Contemporană propune publicului o selecție de lucrări din colecția Sociétés Generale Paris, ce mărturisește angajamentul în susținerea artei contemporane.

Deși eclectică și în mod voit deschisă tuturor perspectivelor artistice actuale, această colecție ce numără în prezent peste 170 de piese s-a dezvoltat printr-un sistem constant de achiziții, favorizând cu precădere pictura, sculptura și fotografia. O observație utilă: în colecție pot fi întâlnite nu doar lucrări ale artiștilor francezi, ci repere ale scenei internaționale. Cu toate că acest fond de lucrări nu intenționează să servească mai mult decât ambientării spațiilor de lucru (turnul din La Defense) ale angajaților grupului, în ultimii ani el constituie punctul de plecare al unor ample expoziții găzduite fie de muzeele Franței, fie itinerate în străinătate. Inițiativă a BRD Sociétés Generale România, expoziția de la MNAC aduce în prim plan lucrări semnate de Gérard GAROUSTE, Philippe CARPENTIER, Thomas RUFF, Victor BURGİN, Antoni TAPIES, Pierre ALECHINSKY, Tom CARR, Stéphane COUTURIER, Sol LEWITT, Andy WARHOL. Fără a forța tematic ori conceptual această privire în interiorul colecției, expoziția de la București a mizat pe nume poate pentru prima oară palpabile publicului local, precum Andy WARHOL, prezent cu o serie de opt piese, Flori (1971, serigrafie). / **Oana Tănase**

Bine ați venit în noul sediu.

**DOBÂNZI
DE LA
6% pe an**

**CREDIT IMOBILIAR PENTRU
PROFESIUNI LIBERALE ȘI
PERSOANE FIZICE AUTORIZATE**

- finanțare de până la 100%
- până la 300.000 Euro
- garanții minime

IMOEXPERT

Noul credit ImoExpert de la BRD vă permite acum să faceți investiții imobiliare în condiții excelente. Aveți libertatea de a achiziționa un imobil cu tot cu terenul aferent, dar și de a investi în modernizarea sau extinderea acestuia. Durata extinsă de până la 20 de ani vă permite un efort financiar lunar mai mic și, mai

mult, puteți beneficia de o perioadă de grație de până la 6 luni. Creditul se acordă pe baza unei analize flexibile, care ține cont de specificul activității dumneavoastră, iar pentru garantarea lui este suficient bunul achiziționat. Ziua mutării în noul sediu poate fi mai aproape decât sperați!

BRD
GROUPE SOCIETE GENERALE

TelVerde: 0800 804 804

www.brd.ro

Tot mai simplu

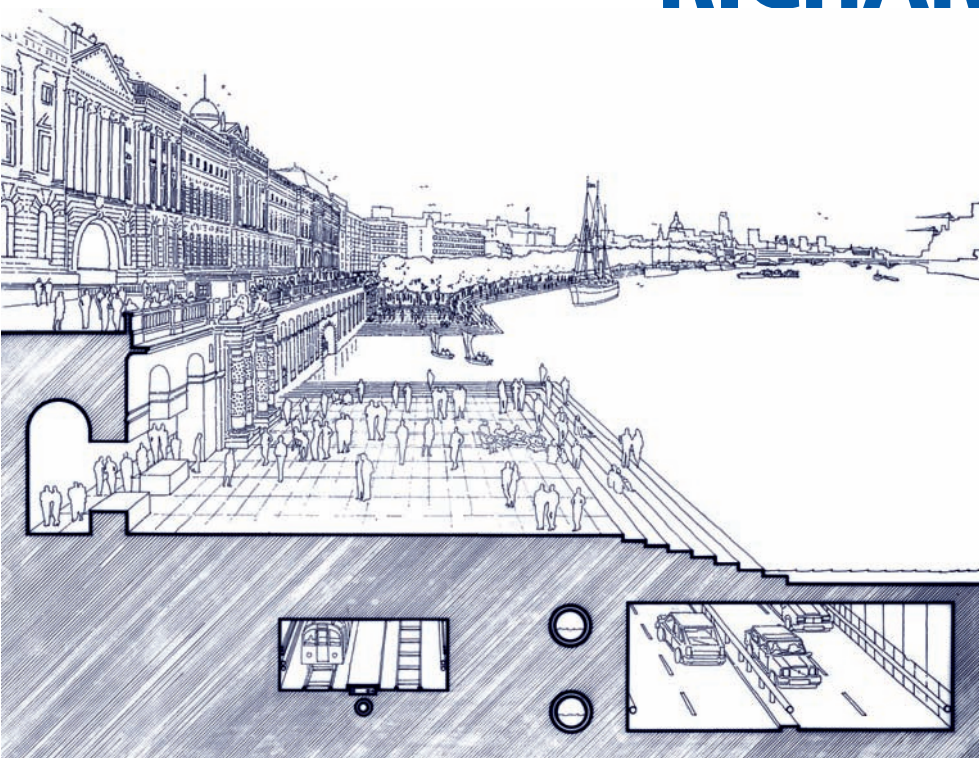
Creating new standards!
Building and developing real estate projects!

Building for future!

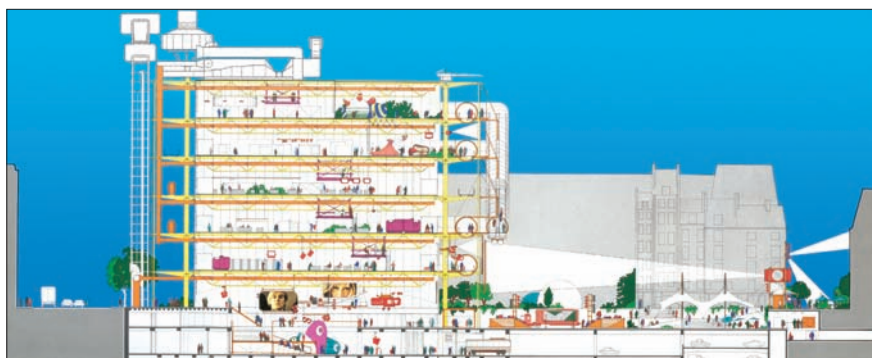

Primaverii 55 Bucharest www.monolit.eu

RICHARD ROGERS

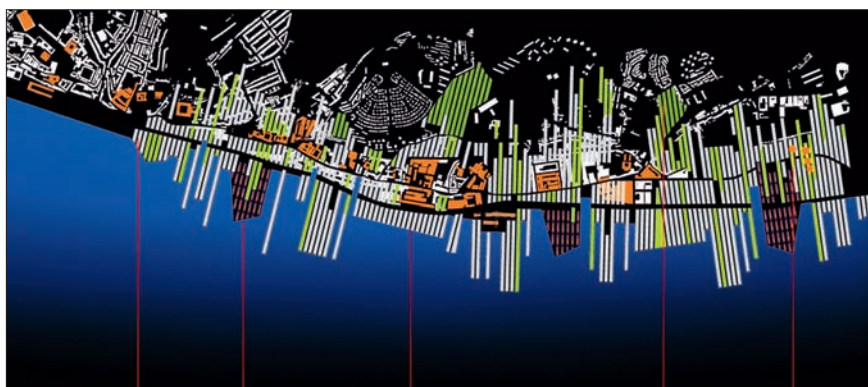
Prestigiosul premiu Pritzker, oferit de Fundația Hyatt, a fost acordat în acest an arhitectului Richard Rogers, opera sa fiind considerată de către juriu reprezentativă „pentru momente esențiale în istoria arhitecturii contemporane”.

Născut la Florența, în Italia, Richard Rogers s-a format profesional la Architectural Association din Londra și a obținut un master în arhitectură la Universitatea Yale. Imediat după ce și-a terminat studiile, a colaborat cu nume importante ale arhitecturii secolului XX: Paul Rudolph, James Stirling, Norman Foster. Poate cea mai celebră clădire a sa, Centrul de Artă Modernă Georges Pompidou din Paris, proiectat împreună cu Renzo Piano, este realizat în primii ani ai carierei, marcându-i o poziție clar delimitată pe scena internațională. Așa cum au punctat și membrii juriului Pritzker, clădirea Pompidou, cu înfățișarea ei șocantă, expunând pe fațade, în mod ostentativ și programatic, toate elementele tehnice (țevi, conducte, lifturi etc.) a revoluționat arhitectura muzeelor: din spații ale elitelor, restricționate, acestea au devenit locuri predilecte pentru schimburile sociale și culturale. Chiar dacă a continuat să scoată în evidență „carapacea funcțională” a clădirilor, cum o demonstrează și proiecte recente ca Millenium Dome din Londra sau Terminalul 4 al Aeroportului Barajas din Madrid, Rogers s-a arătat din ce în ce mai mult interesat de problemele urbane la scală mai largă. Este și motivul pentru care a acceptat să fie consultant al primarului Londrei pe probleme urbanistice și pentru care s-a implicat, împreună cu echipa de arhitecți pe care o conduce, în realizarea unor studii urbane ample pentru regenerarea anumitor zone în criză. / **Viorica Buică**

TRIENALA DE ARHITECTURĂ LISABONA

Arhitectura este unul dintre cele mai dinamice domenii pentru Portugalia. În cadrul primei ediții a Trienalei de la Lisabona, arhitectura contemporană portugheză va constitui un punct de plecare pentru dezbateri și reflecții privind situația actuală și viitoarea dezvoltare a spațiilor urbane.

Intensa politică de promovare națională și internațională a domeniului, plus figura dominantă a arhitectului Álvaro Siza, laolaltă cu faptul că Portugalia va prelua în acest al doilea semestru Președinția Consiliului Uniunii Europene pot funcționa drept criterii decisive pentru inițierea unei astfel de manifestări dedicate arhitecturii contemporane. Prima ediție a Trienalei de Arhitectură de la Lisabona, intitulată „Viduri urbane”, își propune să analizeze unul dintre aspectele orașelor actuale: ruptura, ca rezultat al acceleratei degradări fizice și sociale ariilor urbane. Sunt focalizate spațiile (semi)abandonate ale centrelor istorice, periferiile difuze, locurile absente, ignorate ori alienate, precum și soluțiile/sugestiile propuse pentru revigorarea lor. Nu întâmplător, conferința programată în deschiderea evenimentului va purta titlul „Inima orașului”, arhitecți, istorici, critici, artiști și urbanisti fiind invitați să dezbată teme precum: rolul orașului contemporan și fluxurile care-l traversează astăzi, noțiunea de centru civic drept creuzet al comunității ori condiția periferiei. Europa. Arhitectura portugheză în emisie este doar una dintre expozițiile puse în scenă cu această ocazie, participările naționale fiind restricționate la 10-15 țări invitate, dintre care Germania, Chile, Slovenia, Spania, Franța, Olanda, Irlanda, Japonia și Mexic confirmându-și deja prezența. Programul trienalei este completat prin expoziții dedicate arhitecturii peisagistice, unor cinci figuri majore ale arhitecturii internaționale, universităților de profil și departamentelor de cercetare afiliate, spațiului public și intervențiilor artistice în oraș. / **Oana Tănase**

Evenimentele din cadrul Trienalei se vor desfășura între 31 mai și 31 iulie.

Mai multe detalii:

www.trienaldelisboa.sapo.pt

Eleganța tinde către Infinit(y)

Infinity, noua colecție de plăci ceramice de la Keraben fascinează prin combinația unică între dimensiunile impresionante (33x96 cm) și decorul fin. O paletă de culori calde, luminoase, crează prin îmbinarea lor o ambianță elegantă, exclusivistă. Alături de Infinity, Bravo Group promovează în România toată gama de plăci ceramice de la Keraben, inspirate din natură, din viața cotidiană, aducând o notă de eleganță aparte fiecărei încăperi pe care o decorează

Showroom-uri LAGUNA: București - Bd. Ghencea nr. 126-132 (Home & Design Mall), tel/fax 413 71 85, Str. Valea Cascadelor nr. 21, tel/fax 444 32 78, Bd. Decebal nr. 13-17, tel/fax 322 93 28, Bd. Timișoara nr. 103-111 (București Construct), tel/fax 444 02 90, Str. Mămulari nr. 4, tel/fax 311 32 95, Brașov - Calea București nr. 104, tel/fax 0268 333 902

Magazine partener: Brașov - Eurohabitat (De Mijloc); Gaiati - Omega Construct; Pitești - Continental

MOMENTS - rezerva Dvs. de odihnă.

Simplitatea este adevăratul lux - cu ajutorul liniilor clare, al materialelor de înaltă calitate și renunțând la tot ce este în plus veți obține un spațiu urban generos, un loc modern pentru a vă simți bine, unde puteți pur și simplu să lăsați deoparte stresul cotidian și să vă "faceți plinul" cu energie proaspătă - în fiecare zi, din nou.

NUMAI PRIN ROMSTAL BODY & MIND

www.romstal.ro, Infoline: 0800 81 81 81 (apel gratuit)

*Ideal
Standard*